

IJA # 416

סדור קהלת יעקב מנחה וערבית

Sidur Kehilat Ya'akov Minḥah ye-'Arvit

Baghdad, 5722 (1961 or 1962)

2500
2000

2500
2000

2000

בתני

כס"ד

סדר
קהלת יעקב
מנחה וערבית

לחול ולשבתות
כמנהגי הספרדים כבגדאד ואג' פיה

בשלוש הוי"ה אדנות, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, וכמה תקונים והוספות.

העורך והמוציא לאור
יעקב משה שוחט הי"ו

פה בגדאד יע"א
בשנת תורה צוה לנו משה לפ"ה
מורשה קהלת יעקב
בהוצאות הקהלה היהודית

קבלה מן רז"ל שכל האומר למנצח בנגינות בצורת המנורה
לא יקרה לו דבר רע ויצליח במעשיו.

למנ	צחב	נגי	נו	תמו	מור	שיר
יברכנו	ארץ	יודוך	ישמחו	יודוך	לדעת	אלהים
אלהים	נתנה	עמים	וירננו	עמים	בארץ	יחנו
וייראו	יבולה	אלהים	לאמים	אלהים	דרכי	ויברכנו
אותו	כל	אלהים	כי	יודוך	בכל	יאר
כל	אלהינו	אלהים	תשפט	עמים	גוים	פנינו
אל	אלהינו	אלהים	עמים	מישר	ל	תנו
אל	אלהינו	אלהים	עמים	אלהים	ל	תנו

ס"ת צום
גימטריא קול ממון

ס"ת הכם
גימטריא אדני הלל

בארץ תנחם סלה:

אסור לדבר בכ"ת הנסות שיחה בטלה
וביחוד בחזרת השיץ ובקריאת התורה.

פתיחת אליהו הנביא זע"א

פ"ב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
בכנדאד נוהגים לאסרה ע"ג הנפטר תוך י"ב חדש ואו' אתריה קדוש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פתיח אליהו הנביא זכור לטוב
ואמר רבון עלמין דאנת
הוא חד ולא בחשפון. אנת הוא
עלאה על כל עלאין סתימא על
כל סתימין לית מחשבה תפיסא
בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר
תקונין וקרינן לון עשר ספירן
לאנתהא בהון עלמין סתימין דלא
אתנלין ועלמין דאתנלין. ובהון
אתבסיאת מבני נשא. ואנת הוא
דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת

מלגנאו כל מאן דאפריש חד מן
 חבריה מאלין עשר אתחשוב ליה
 כאלו אפריש בה. ואלין עשר
 ספירן אנן אזלין בסדרן חד אריך
 וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא
 דאננהיג לון. ולית מאן דאננהיג לך
 לא לעילא ולא לתתא ולא מפר
 סטרא. לבושין תקנת לון דמניהו
 פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה
 גופין תקנת לון דאתקריאו גופא
 לבני לבושין דמכסן עליהון
 ואתקריאו בתקוניה דאי חסד
 דרושא ימונא. גבורה דרושא
 שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד
 תרין שוקין. יסוד סיומא דגופא

אות ברית קדש. מלכות פה תורה
 שבעל פה קרינן לה. חכמה מוחא
 איהו מתשבה מלגנאו. בינה לבא
 ובה חלב מבין. ועל אלין תרין
 כתיב הנסתרות ליה וארנה ^{אחרי}
 אלהינו. פתר עליון איהו פתר
 מלכות. ועליה אתמר מגיד
 מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא
 דתפלי. מלגנאו איהו יוד הא ואו
 הא דאיהו ארה אצילות. איהו
 שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי.
 כמזא דאשקי לאילנא ואתרבי
 בהווא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות
 וסבת הסבות דאשקי לאילנא

בַּהֲהוּא נְבִיעוּי. וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
 לְגוּפָא. וְכֵן לִית דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוּקְנָא
 (דְּגוּפָא) מְכַל מַה דְּלָגָא וְלָבַר.
 וְכִרְאֵת שְׂמַיָא וְאַרְעָא. וְאַפְקֵת
 מְנַהוּן שְׂמַשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבָּיָא
 וּמְזֻלִי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין
 וְגִנְתָא דְעֵדֵן וְעֶשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין
 וְנוּגִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נֶשָׂא.
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין וְאִיד
 יְתַנְּהוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיד
 אֲשֶׁתְּמוּדְעָן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית
 דְּיַדְעַ כְּךָ כְּלָל. וְכֵן מְנַךְ לִית יְהוּדָא
 בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּ אֲשֶׁתְּמוּדְעָ
 אֲדוּן עַל כְּלָא. וְכֵן סְפִירָן כָּל הַד

אִית לִיה שֵׁם יְדִיעַ. וְכֵהוּן אֲתַקְרִיאִי
 מְלֶאכְכִּיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ
 דְּאַנְתָּ הוּא מְכֻלָּא כָּל שְׂמָהוּן וְאַנְתָּ
 הוּא שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ. וְכֵן אֲנְתָּ
 תַסְתַּלֵּק מְנַהוּן. אֲשֶׁתְּאֲרוּ כְּלָהוּ
 שְׂמָהוּן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא. אֲנְתָּ
 חַכִּים וְלֹא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אֲנְתָּ הוּא
 מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ
 אֲתֵר יְדִיעָא. אֲלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 תַקְפֵּה וְחִילָךְ לְכֵנִי נֶשָׂא. וְלֹא חֲזוּזָה
 לֹון אִיד אֲתַנְּהוּן עֲלֵמָא בְּדִינָא
 וּבְרַחְמֵי דְאֲנֹן צִדְקָא וּמִשְׁפָּט כְּפֹוס
 עוֹבְדֵיהוּן דְכֵנִי נֶשָׂא. דִּין אִיהוּ
 גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא.
 צִדְקָא מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲנִי צִדְקָא

תרין סמכי קשופי. הין צדק אות
 ברית. כלא לאחזקה איה אתנהוג
 עלמא. אבל לאו דאית לה צדק
 ידיעא דאיהו דין. ולא משפט
 ידיעא דאיהו רחמי. ולא מכל
 אלין מדות כלל. קום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין על ידה. דהא
 רשותא איה לה לגלאה רזין
 טמירין על ידה מה דלא אתיהיב
 רשי לגלאה לשום בר נש עד כעין:
 קם רבי שמעון פתח ואמר לה
 יהושע ^{אחינו} הגדלה והגבורה
 וכו. עלאין שמעו אנון המיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערו
 משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר.

אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא
 דההוא דאתמר בה אני ישנה ולכי
 ער. ולא אנון מתים. ובגין דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו. רעיא
 מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו
 לאתערותא דשכינתא דאיהו
 ישנה בגלותא. דעד כעין צדיקיא
 פלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי
 רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
 מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אתון דיליה.
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
 לא יוסיף להגלותך. שר אשי נמלא

טל. מאי נמלא טל אלא אמר קדשא
 בריך הוא. אנת חשבת דמיומא
 דאתחרב פי מקדשא דעאלנא
 בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו
 הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת
 בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
 נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא.
 שלימו דילה ותיים דילה איהו טל.
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
 שכינתא דלא מחשבן ט"ל אלא
 יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבן
 ט"ל. דאיהו מליא לשכינתא
 מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד
 יקום רעיא מהימנא ואבהן קדישין
 עמיה. עד פאן רוא דחודא.

ברוך יהוה ואדני יאדוניה לעולם אמן ואמן:

בעטת אמן וכוון שהיא ספר אדרגטיה

ויהגדר ויתקדש שמייה רבא. אמן
 בעלמא די ברא כרעותיה.
 וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה.
 ויקרב משיחיה אמן בתיכון ובימיכון
 ובתי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
 קריבואמרו אמן: אמן יהא שמייה רבא
 מברך. לעלם לעלמי עלמיא
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום.
 ויתנשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלל
 שמייה דקודשא בריך הוא. אמן
 לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
 תשבתתא ונחמתא. דאמרו
 בעלמא ואמרו אמן: אמן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רִבְנוֹן וְעַל תְּלַמְדֵיהוֹן
וְעַל כָּל תְּלַמְדֵי תְלַמְדֵיהוֹן.
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְכָל אֲתָר וְאַתְרָא.
יְהֵא לְנָא וְלִהוֹן וְלִכּוֹן הֲנָא וְחֶסְדָּא
וְרַחֲמֵי. מִן קֶדֶם מְאֲרִיה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֲמֵן: אֲמֵן יְהֵא שְׁלָמָא
רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. הַיִּים וְשַׁבַּע וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְגֵאֲלָה
וְסִלְיָחָה וְכַפְרָה וְרִיחָה וְהַצְלָה. לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן: אֲמֵן
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֲמֵן:

קדיש לה' לא ימכר ולא יגאל

לבית הכנסת.

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'.

למנוחת נר"ן של: *למנוחת נר"ן של*

למנוחת נר"ן של

נפטר ביום _____ לחדש _____

זכור

שנת ה' _____

תנצב"ה

והר כחפלת המנחה לאוסרה בצבור ובזמנה שהוא חמשע שעות ומחצה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת הרחק כגון שרועה לנסוע או אונס אחר שמכרה להקדים, יכול להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר הצות היום.

לשם יחוד קודשא כריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליתרא שם ו"ה ביה ביחורא שלים (יהיה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אביה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

למנצח על הגתית. לבני קרח
מזמור: מה ידידות

משבנותיך יהוה ואדני ^{יאהדובתי} צבאות:
נכספה וגם כלתה אנפשי לחצרות
יהוה ואדני ^{יאהדובתי} לבני ובשרי. ורגנו אל אל
חי: גם צפור ומצאה בית ודרור אקן
לה אשר שתה אפרחיה אתי
מזבחתי יהוה ואדני ^{יאהדובתי} צבאות. מלפי
ואלהי: אשרי יושבי ביתך. עוד

יהללוך סלה: אשרי אדם עזרלו
בך. מסלות בלבבם: עברי בעמק
הבבא מעין ישיתוהו. גם ברכות
יעשה מזרה: ירכו מחיל אל חיל.

יראה אל אלהים בציון: יהוה ואדני ^{יאהדובתי}

אלהים צבאות שמעה תפלת.
האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו
ראה אלהים. והבט פני משיחך:
כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי
הסתופף בבית אלהי. מודור באהל
רשע: כי שמש ומגן יהוה ואדני ^{יאהדובתי}
אלהים חן וכבוד יתן יהוה ואדני ^{יאהדובתי}
לא ימנע טוב להלכים בתמים:
יהוה ואדני ^{יאהדובתי} צבאות. אשרי אדם
בטח בך:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּנֵי לֶחֶמִי לְאִשֵּׁי
 רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יֵאָדְוָהּ בְּבָשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶיהָ
 תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשִּׂירֵית הָאִיפָה סֶלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רִבִיעֵת
 הֵהִיךְ: עֲלֵת תְּמִיד הַעֲשִׂיהָ בְּהַר סִינַי
 לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה יֵאָדְוָהּ:
 וְנִסְכּוֹ רִבִיעֵת הֵהִיךְ לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּדֶק נִסְכְּ שֶׁכֶר לַיהוָה יֵאָדְוָהּ:

וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה יֵאָדְוָהּ:
 עֵינֵי גְדוֹל וְגוּרָא הוּא אִמִּירַת פְּסוּם הַקְּטוֹרֶת נִסַּם בְּכֹל יוֹם. כִּי
 בַּבֶּקֶר קוֹדֵם תַּפְלַת שְׁחָרִית וְאַחֲרֶיהָ, וּפְעַם א' קוֹדֵם מִנְחָה.
 וְצִרִיךְ לִכְוִיֵן בַּה הַרְבֵּה, וּבְכוּחֵיק הַפְּלִיג בַּה סַאד ווִיל ארִישׁ אִי בְּנֵי
 גִּשָׂא הוּו יִדְעִין כַּמָּא עֵלְאָה עוֹבְרָא דְקְטוֹרֶת קְמִי קְבִיָּה הוּו נְסִלִי כֹל
 מִלָּה וּמִלָּה וְהוּו סְלִקִין לֵה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כְּכַתְרָא דְרַהֲבָא וְכוּ'.
 אֶתָּה הוּא יְהוָה יֵאָדְוָהּ אֶל־הֵינּוּ
 שֶׁהַקְּטוֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְן שְׁפִירַת
 הַמִּקְדָּשׁ קִים כַּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם
 עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדְוָהּ אֶל־מֹשֶׁה קַח
 לָךְ סַמִּים נְטֻף וּשְׁחָלֶלֶת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֵנָה זָכָה בַד בְּבַד
 יִהְיֶה: וְעִשִּׂיתָ אֶתָּה קְטֹרֶת רִקַח

מַעֲשֵׂה רוּקַח מִמַּלְחָה טָהוֹר קָדֵשׁ:
 וְשַׁחֲקֵת מִמְּנַה הַדָּק וְנִתְּתָה מִמְּנַה
 לְפָנַי הַעֲדֵת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֹעֲדֶה לְךָ שָׁמָּה קָדֵשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה
 לָכֶם: וְנֹאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן
 קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ
 אֶת־הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹן
 אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה
 קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יֵאָדְוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ וּרְבִנְנוּ פִטּוּם הַקְטֹרֶת כִּי צֵד. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ
 בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה מְנַה בְּכָל־יוֹם.
 מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב.

וְשֹׁלֶשֶׁה מְנִים יִתְּרִים שָׁמָּה מְכֻנִּים
 כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנוֹ
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן לְמַכַּת־שֵׁת
 בְּעֶרְבֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים כִּדְרֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
 דְּבָרָה מִן הַדְּבָרָה. וְאַחַד עָשָׂר סַמִּים
 הָיוּ בָּהּ. וְאֵלֶּי הֵן ^(טוב למנותם באצבעותיו אהצרי של יד ימין)
 וְהַצְּפוּרֵן. וְהַחֲלָבָנָה. וְהַלְּבוֹנָה.
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנַה. מִזֶּה
 וּקְצִיעָה. וְשִׁבּוֹלֶת נֶרְדֵי. וְכַרְבּוֹם.
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מְנַה.
 הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. קְלוּפָה
 שֶׁל־שֶׁה. קַנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית
 כַּרְשִׁינָא תִּשְׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין
 סְאִין תֵּלֵת וְקַבִּין תֵּלְתָא. וְאִם לֹא
 מְצָא יַיִן קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִזְוֹר

עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שחוא. רבי נתן הבבלי
 אומר אף כפת הירדן כל-שהיא.
 אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר
 אחת מכל-סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן נמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הנוטף מעצי
 הקטף. בזרית פרשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. וין קפריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק

אומר הדק היטב. היטב הדק.
 מפני שהקול יפה לפשמים. פטמה
 לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אומר רבי יהודה זה הכלל
 אם פמדתה כשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל-סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו הנה גותן בה קרמוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה כי כל-שאר וכל-
 דבש לא-תקטירו ממנו אשה

לַיהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ. מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־יְאֹדֵם
 בְּטֶחַח בָּךְ: יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי הוֹשִׁיעָה.
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־יִקְרָאֵנוּ: וְעֲרָכָה
 לַיהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי מִנְחַת־יְהוָה הַיִּירֹשָׁלָּיִם.
 כִּי־מִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:
 אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְלֹךְ
 סֵלָה: אֲשֶׁר־יִהְיֶה עֵם שְׂכֵנֶיךָ לוֹ.
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה עִם שֵׁיחַ אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי אֱלֹהֵינוּ:
 תִּהְיֶה לְדוֹד אֲרוֹמֵמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
 וְאֶבְרָכָה שְׂמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יּוֹם אֶבְרָכָךָ. וְאֶהְלֹלָה שְׂמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי וְיִמְהַלֵּל
 מְאֹד. וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר

יִשְׂבַּח מְעַשֵּׂיךָ. וּגְבוּרַת־יְהוָה יִגְדֹּד: הַדָּר
 כְּבוֹד הַיּוֹדֶה. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעוֹזוֹ גְּבוּרַתֶיךָ יֹאמְרוּ.
 וּגְדֹלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: וְכֹר רַב־טוֹבֶךָ
 יִבְיָעוּ. וְצִדְקַתֶךָ יִרְגְּמוּ: חֲנוּן וְרַחוּם
 יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי. אֶרְךָ אַפִּים וּגְדֹל־חַסֵּד:
 טוֹב־יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל־
 כָּל־מְעַשָּׂיו: יוֹדֶה יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי כָּל־
 מְעַשֵּׂיךָ. וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרַתִּיּוֹ. וּכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־
 עֲלָמִים. וּמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר:
 סוֹמֵךְ יְהוָה אֱדַבְרֵי יֵאֱהוּבֵי לְכֹל־הַנְּפֹלִים.
 וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל־אֱלֹהֶיךָ

יִשְׁבְּרוּ. וְאֵתָה נֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת-יְרֵדָה ^{(יכוין מאד כמסוק זה}

כי בו עיקר הפרנסה. ויכוין שהוא ית' משניה וון ומסרנס לכל.
ויש פורשים כמיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע
מלמעלה, וכשיאמר פותח את ירדך יכוין ר"ת שם פא"י
שהוא מספר יאהרונה"י ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך

וּמִשְׁבִּיעַ ^(ג"י חת"ך) לְכָל-חַי רִצּוֹן: צְדִיק
יְהוָה וְאֲדֹנָי ^{יאהרונה} בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֹסֵד

בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה ^{יאהרונה}

לְכָל-קָרְאוֹ. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רִצּוֹן-יִרְאוּ יַעֲשֶׂה. וְאֵת-

שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יְהוָה וְאֲדֹנָי ^{יאהרונה} אֶת-כָּל-אֲהָבָיו. וְאֵת

כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה ^{יאהרונה}

יְדַבֵּר-פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ
יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תִּבְנוּן תִּפְלְתִי קִמְרַת לְפָנֶיךָ. מִשְׁאֵת
כְּפִי מִנְחַת-עֶרֶב: הַקְּשִׁיבָה |
לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִּי-

אֱלֹהֵיךָ אֶתְפַּלֵּל: ואו' חצי קדיש (דף יא)

יוהר מאד ככל ברכה שיכרך לכטא היטב את הא' של מלת אתה
ולא יאמר בְּרוּכַתָּה, וכן הא' של מלת יהודה ולא יאמר דְּוָנִי,
אֲדֹנָי יִסְמִיךְ שְׁפָתַי תִּפְתַּח. וְפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֲדֹנָי ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתָם.

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן.

נוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכּוֹל
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמִבִּיא גּוֹאֵל

לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהָבָה:

כשיאמר כאהבה יכוין למסור עצמו על קדוש השם
כעשיית אומרים וְכִרְנוּ לַחַיִּים. מִלֶּךְ חֲפֵץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים: ואם שכח אינו חוזר.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (כתיבת מנן)

יכוֹן שְׂהוּי סִסְפֵּר גִּיִּם אֵל) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יִהְיֶה שְׂהוּי (הד) מַגֵּן אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה זָכוֹר לְעוֹלָם אֱדֹנָי (י"ח אגלא) מְחִיָּה

מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקוץ אוסר מוריד הפל

אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חוזר לראש.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הפל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּתֶסֶד. מְחִיָּה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנַתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה.

מִי כְמוֹד בְּעַל יִבְטֵא הַיֵּטֵב אֵת הַעִי"ן זְכוֹרוֹת

וּמִי רוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחִיָּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשרת ימי תשובה אוסרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מִי כְמוֹד אָב תְּרַחֵם וּזְכֹר יִצְרָיו בְּרַחֲמִים לְתַיִם:

וּנְאַמֵּן אַתָּה לְחַתּוּת מֵתִים: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה שְׂהוּי יאהדונהי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה הש"צ אוסר

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שִׁית סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ

הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קֹדֶשְׁךָ וְגוֹן כְּתוּב

עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה יאהדונהי זָבָאוֹת מְלֵא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה יאהדונהי מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדַבְּרֵי

קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים

בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה יאהדונהי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בעשיית אוסרים המלך הקדוש:

ואם אמר הא הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר חוץ כדי דבור, חוזר לראש. וכן הש"צ שטעה בחזרה, חוזר לראש ואי קדושה פעם שנית.

אתה חונן לאדם בעת ומלמד
לאנוש בינה.

כסוצאי שכת וכסוצאי יום טוב אוסרים ואם שכת אינו חוזר.

אתה חוננתנו יהוה ^{יהוה} אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין
קודש לחול ובין אור לחושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה. כשם שהבדלתנו יהוה ^{יהוה}
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה.
כך פרנו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומכל (מיני) גזרות קשות ורעות
המתרגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו
מלכנו לעבודתך.

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} הרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי הטאנו. מחול
לנו מלכנו כי פשענו. כי
אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} חונן המרבה לסלות:
ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר
לנאילנו גאולה שלמה למען
שמוך ^(יכוין יוד האו"ו הא"י) כי אגוא חזק אתה:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} גואל ישראל:

כתענית צבור דהיינו כד' צומות אוסר כאן השליח צבור עגנו
(דף לו). אבל הענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא אוסר
השיצ עגנו בשום תפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יהוה} ונרפא. הושיענו
ונשעה. כי תהלתנו אתה.

וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל-
 תַּחֲלוּתֵינוּ. וְלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהוּ
 רֹפֵא חַוְלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אמר ברכך עלינו בימות החמה, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חזור לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חזור לתחלת העמידה.

בְּקִיּוֹ בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנַתֵּנוּ
 בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּגְדֻבָּה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׂבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב
 וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

א) אם טעה ואמר ברכנו בימות הנשמים אם נזכר קודם שהתחיל תקע ואמר שם ותן טל ומטר לברכה. ב) אם נזכר אחר שהתחיל תקע יחלל ברכנו ויאמר בשום תפלה ותן טל ומטר לברכה.

א) אם נזכר אחר שכרך שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חזור שכרך עלינו וגופר על הסדר. ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור לתחלת העמידה. בחורף בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ

אַתָּה הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאַתָּה כָּל-
 מִיְּמֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
 לְבְרָכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרַוֵּה
 פְּנֵי תֵבֵל וְשַׁבַּע אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ
 מְטוֹבָךָ. וּמֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מִתְּנוּת יְדֶיךָ. שְׁמְרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל-דָּבָר רָע.
 וּמִכָּל-מִיְּמֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל-מִיְּמֵי
 פְּוִרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תִּקְוָה טוֹבָה
 וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
 כָּל-תְּבוּאַתָּה וּפְּיֻרְוֹתֶיהָ. וּבְרָכָהּ
 בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּגְדֻבָּה. וְתִהְיֶה

אחריתה חיים ושבע ושלוש. בשנים
 הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים: ברוך אתה
 יהוה אלהינו ^{יאהדונה} מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 גם לקבץ גלויותינו. וקבצנו יחד
 מארבע פנפות ^(ובין שם קדוש חב"ו) הארץ
 לארצנו: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}
 מקבץ גרחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו בבראשונה.
 ויועצנו בבתחלה. והסר
 ממנו יגון ^(סמא) ואנחה ^(לילית). ומלוך
 עלינו מהרה אתה יהוה ^{יאהדונה}
 לברך. בחסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואלהינו

^{יאהדונה} מלך אוהב צדקה ומשפט:

^{בעש"ת המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חוזר.}

למינים ולמלשנים אל תהי תקנה
 וכל הזדים פרגע יאבדו.

וכל אויבך ^(סמא) וכל שונאיך ^(לילית)

מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם
 ותכניעם במהרה בימינו: ברוך
 אתה יהוה ^{יאהדונה} שובר אויבים
 ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל
 שארית עמך בית ישראל. ועל
 פלישת בית סופריהם. ועל גרי
 הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיך
 יהוה ^{יאהדונה} אל הינו ותן שכר טוב

לְכֹל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם. וְלַעוֹלָם לֹא
 גִּבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בְּמַחֲנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעֲנֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹדוּ וְאֲדַמְיוּ יֵהוּדָה ^{יֵהוּדָה} מִשְׁעַן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עֲבָדְךָ
 מִהָרָה בְּתוֹכָהּ תִּבְנוּ. ^{(יכוין להתפלל על}
 משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות עיי ארמיליום רשיעא)
 וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ ^{יֵהוּדָה}
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת צִמְח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהָרָה תִצְמִיחַ
 וְקַרְנוּ תְרוּם בִּישׁוּעַתְךָ. כִּי

לִישׁוּעַתְךָ קְוִינֵנוּ ^(יכוין לצפות דיסתה) כָּל־
 הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ ^{יֵהוּדָה}
 מִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה:
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹדוּ ^{יֵהוּדָה} אֱלֹהֵינוּ.
 אֵב תִּרְחֹמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

טוב להתדוות ולבקש על הפרנסה בשום תפלה
 רבנו של עולם חסאתי עויתי ופשעתי לפניך, יהי
 רצון סלפניך שתבחול וחסלח וחכפר לי על כל
 מה שחשאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהי רצון אדיא שתזמין פרנסתינו
 וכוונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום
 בריח ולא בצמצום. בכבוד ולא בכזוי. בנחת ולא בצער.
 ולא אצטרך לסתנות בשר ודם ולא לדיי הלואתם
 אלא מידך הרחבה הפתחה והכלאה. בזכות שמך הגדול
 (יקרנוסא גי' חתך) הכסונה על הפרנסה:

וּמְלַפְּנֶיךָ מַלְכֵנוּ רִיקָם אֶל־תִּשְׁיִבֵנוּ
 חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

בתענית צבור וכן בתענית יחיד יאמר ויחיד עננו, וכן השיך ששכח לומר בתענית עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיתיד מבלי תחיסת.

עננו אָבִינוּ עָנְנוּ בַיּוֹם צוֹם הַתַּעֲנִיּוֹת הַזֶּה כִּי בְצַרָה נְדוּלָה אָנַחְנוּ. אֶל־תִּפְּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִבְּקַשְׁתֵּנוּ. הַיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתֵנוּ. מָרַם נִקְרָא אֱלֹהֵי אִתָּה תַעֲנֶנּוּ. נִדְבַר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבַּר שְׂאֵאֱמַר וְהָיָה מָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֵּעַ: כִּי אַתָּה יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי מוֹדָה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֻלֵּי עֲרָה וְצוּקָה: (השיך חותם בין גואל לרופא ברוך אתה יהוה יאדורני יאדורני) הַטְּוִנָה לַעֲמֹי וְיִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה):

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְּלֵת כָּל־פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה: רִצְיָה יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְּפִלָּתָם שְׂעָה: וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְּלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בר"ה ובחול המועד אוי יקלה ויבא, ואם שכח, אם נזכר קודם שהתחיל מודים אוסרת במקום שנזכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרצה, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לראש, חוץ מערבית של ריח שאם שכח אינו חוזר.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַעֲשֶׂה וְיִרְאֶה וְיִדְרֹךְ וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכָּר וְיִכְרַנְנוּ וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְיִכְרֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְיִכְרֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְיִכְרֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפִנְיֶךָ לְפִלְיָה לְטוֹבָה. לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בַּיּוֹם כְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ רִאשׁ חֹדֶשׁ הַיְהוּדָה.

בחוה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא קדש הנה. בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא קדש הנה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. וקרנו יהוה יאדורני יאדורני אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חיים וקנין תמול ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יהווארנה יאהרונה המחזיר שכינתו לציון:

בחורה, כשהחן או' מורים יאסרו הקהל בלחש מורים דרבנן ויכרעו ראשם לכר. וכן בסוף מורים יכרעו ראשם בתיבת כרוך וזוקפין בתיבת אל. וצריך להורר לענות אפן על ברכת המחזיר ואח"כ יאסרו מורים.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהווארנה יאהרונה^(ג) אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך וננספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפשו שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב בילא כלו רחמיך. המרחם בילא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהווארנה יאהרונה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר. ויצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך גדול והקדוש על שהחיייתנו וקממתנו בן תחינו ותחננתנו ותחסוך נליותינו לתצרות קדשך. לשמר חקך ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

בחנוכה ובפורים אוסרים כאן על הנסים. ואם שכח אינו חוזר. על הנסים ועל הפרקן. ועל הנבירות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי שתתנה בן יתגן בנהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבדם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנית את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד מלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. ויודים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל

עשית משועה גדולה ופירקן כהיום הזה. ואחר כך
 באו כנייה לרביר ביתך ופנו את היקלך. וטברו את
 מקדשך. והדליקו גרות בסצרות קדשך. וקבעו שמונת
 ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

ביומי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. בשעמד
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד לתרוג
 ולאבד את כל היהודים מעער ועד זקן טף ונשים ביום
 אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש
 אדר ושללם לבו. ואתה ברחמך הרבים הפרת את
 עצתו ומלגלת את מחשבתו. והשבות לו נמילו
 בראשו. וטלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם
 גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סלה:

בקשרת ימי תשובה אומרים. ואם שכת אינו חזור.
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריה:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
 ברוך אתה יהוה ואדני ^{יאהדונהי (ה')} הטוב
 שמך ולך נאה להודות ^{(כיון ס"ח כה"ח):}

בתענית צבור אומרים כאן כחורה כרכת כהנים.

שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו כולנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה ואדני ^{יאהדונהי} אל הינו תורה
 וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. ומוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל
 ברוב עז ושלום:

בעשרת ימי תשובה אוסרים. ואם שכח אינו חוזר.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְנִגְוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵה וְיִשְׁמְרֵנוּ יְיָ הַמְּבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן:

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵדֵנוּ יְיָ הַמְּבָרֵךְ
צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַי וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְּבַר מְרֻמָּה וּלְמַלְכֵי לַיְנַפְשֵׁי
תְהוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכַל תַּהֲיֶיהָ.

פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקְּמִים עָלַי
לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ
יְדֵיךָ. ^(ר"ת ס"ג) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:

טגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יְהוִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹאֵדֵנוּ יְיָ הַמְּבָרֵךְ
צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

שוב לומר למנצח בנגינות בצורת הסגורה. ויש נוהגים לומר
תפלה זו של רב (ברכות ס"ז ע"ב).

יהי רצון מלפניך ה' אביא שתתן לנו חיים ארוכים,
חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה,
חיים של פרנסה טובה, חיים של הלויק עצמות, חיים
שיש בהם יראת הטא, חיים שאין בהם כושה וכלפה,
חיים של עושר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת התורה
ויראת שמים, חיים שתכלא לנו את כל משאלות לבנו
לטובה לעבודתך. יהיו לרצון וגו'.

כורע ופוסק ב' פסיעו' לאחוריו ככריעה א' והפסיעו' ההינה עקב כעז
גודל, ועוקר רגל אפס תחלה, וקודם שיוקף הופך פניו לשמאל ויאמר
עושה שלום בפרוסיה, ויוקף ויפנה לימינו ויכרע ויאמר והוא יעשה
שלום עלינו, ויוקף ויכרע לפניו ויאמר ועל כל ישראל וכו' ויוקף.

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם ^(כעשיית או' השלום) בְּמַרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְרַמְיָא אַרְאָ שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹן חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרְמָה לְעִשׂוֹת תְּקִי רְצוּנָה וְלִעֲבֹדָה בְּלִבְבֵי שְׁלָם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ לקרואה. והש"ץ יעמוד שיעור הל"ך ד' אמות ואח"כ יתחיל החזרה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הִטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אַתָּה
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַעֲמִי לְמַעַן שְׁמֶיךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּפֶלֶל מַעֲלֵינוּ כְּלִי-זָנוּת קִשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּפֶלֶל מַחֲשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּלֹה כְּלִי-צַר וּמַשְׁמִיץ מַעֲלֵינוּ
- : אֵימָה בְּלֹה דָבָר וְחֶרֶב וְרַעַב וְרֵעַב וְשָׂבִי וּבָהָה וּמַשְׁחִית
- : וּמַגְפָּה וְצָר הַרְעֵ וְחוֹלָאִים רַעִים מִבְּנֵי כְרִיתָהּ:
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רַפְיָאָה שְׁלָמָה לְכָל-חַוְלֵי עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַנֵּעַ מַגְפָּה מִנְחֻלְתָּךְ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָבַר אָנְחָנוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְחַל וְסָלַח לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבֵּעַ רוּעַ צוּר דִּינָנוּ (יְבוּן בְּשֵׁם קְרִיַע שְׁמַיָּן):
- : אֵימָה מְחַזֵּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל-שְׂטֵרֵי הוֹבֹתֵינוּ

- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּדִּים
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְחַיִּמִּים
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מִזֻּחוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְכַלִּיחָה וּבִפְרָה:
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכוּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלִפְנֶיךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְיוב
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַרְם קַרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַרְם קַרְן מִשְׁחִיךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לַמַּעֲנֶה אֵם-לֵא לַמַּעֲנֵנוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבֵּל מִרְחָמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
- : אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲלֵה-תְשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מְלִפְנֶיךָ

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתחדים בהם ואין נופלים על פניהם, ר"ת. כל חודש ניסן. פסח שני (י"ד באייר). ל"ג לעומר. מרחשון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. סיו באב. ערב ר"ה. ערב יו"ה. ממוצאי יו"ה עד סוף תשרי. חנוכה. סיו בשבט. פורים.

יד וסיו של אדר א'. וכשיש מילה בביהכ"נ או אפי' שהמלה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בביהכ"נ וכשיש חתן בביהכ"נ ובכגדאד נוהגים שלא לפול ציפ גם ביום י"א אב וביום י"ז סבת. (C) כל יום שאין גופלים על פניהם אין גופלים גם במנחה שלפניו חוץ מערב ריה וציהיב. (D) יתודה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות מנצפך כמסודר פה. (E) בכל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' יכה בנחת באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הוד בארבע או חמש אצבעות כדו שמאל, ויהר להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הוד או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבַא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתֵּעַלֵּם מִלִּבְּנוֹ מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזוֹ פָּנִים וְקָשִׁי עֹרֶף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אָבֶל חָטְאנוּ. עֵוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דָּבַרְנוּ דֹּפוֹל שׁוֹן הָרַע. הָעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ.

טָפְלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ יַעֲצוֹת רַעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. כָּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מְרִדְנוּ. מְרִינֵנוּ דְבָרֶיךָ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְרָנוּ. עֵוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעַרְנוּ. אָב וְאִם. קִשְׁיָנוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ וְתַעֲרַתְנוּ וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אם עברו שבעה דקים משקיעת החמה אין אומרים י"ג מדות. אל ארד אפ"ס אתה ובעל הרחמים. גדלת רחמך ותסדך הודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך. ויגד י'הו' אהרונה בענין ויתנצב עמו שם. ויקרא בשם י'הו' אהרונה יאהרונה וישם נאמר: י"ג מדות צריך לאמרם כמתון, ושוב למנותם באצבעותיו, ויטעים את הפסק שבין ה' ה', ומי שאומרם בחד סבלי פסק ביניהם עונשו גדול. וישחה מעט כשאמר ויעבור, ויוקף כשאו' ה' ה'.

ויעבר יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} | על פניו ויקרא
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} | יהוה אדני ^{יהודנה} אל
 רחום ורחמים ^{רחם} ורחמים ^{רחם} ורחמים ^{רחם} ורחמים ^{רחם}
 חסד ואמת: ^{חסד} נצר חסד ^{חסד} לאלפים
 נשא עון ^{נשא} ופשע ^{נשא} וחסאה ^{נשא} ונקמה:

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום ורחמים חסדנו לפניה רחם עלינו והושיענו:
 לדוד אליהו יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} נפשי אשא: אליהו בך
 בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אויבי לי: גם
 כל קנייך לא יבשו. ובשו הבונדים ריקם: דרכיך
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} הודיעני. ארחותיך למדני: הדרתני
 באמתה: ולמדני ברצתה אלתי ישעי. אותך קניתי
 כל ימים: וקרבתמיך יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} וחסדיך. כי
 מעולם המה: חטאת נעורי ופשעי אלתובר כחסדך
 וקר לראתה. למען טובך יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}: טוב וישר
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}. על כן יורה חסאים בדרך: וירד
 עניים במשפט. וילמד עניים דרכו: כל ארחות
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו:
 למען שמך יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}. וסלחת לעוני כי רב:

הוא: מי יזה האיש ירא יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}. יורנו בדרך
 יבקר: נפשו בטוב תלי. וירעו יורש ארץ: סוד
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} לבראיו. ובריתו להודיעם: עני תמיד
 אל יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}. כי הוא יוציא מרשת רגלי:
 פנה אלי ונגני. ברחמי ופני אני: צרות לבבי הרחיבו.
 ממצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי. ושא לכל
 חסאתי: ראה אויבי בדרך. ושנאת חמס שנאתי:
 שמרה נפשי והצילני. אל אבוש ברחמי בך: חסד
 וישר יארוני. כי קניתיך: פדה אלהים את ישראל.
 מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו:
 יהוה אדני יהודה ^{יהודנה} אלתי ישראל שוב מחרון אפה.
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו אבינו
 מלכנו חננו וננו. כי אין בני מעשים. עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו. ואנחנו לא
 נבדע מהנעשה כי עליך עינינו: וכוור רחמיך יהוה אדני
 יהודה ^{יהודנה} וחסדיך. כי מעולם המה: והרב חסדך יהוה אדני
 יהודה ^{יהודנה} עלינו. באשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשנים מהר. יקדמונו רחמיך. כי בלוננו מאד: עורנו
 כשם יהוה אדני יהודה ^{יהודנה}. עשה שמם וארץ: חננו יהוה אדני

יאהרונתי חנני כירכ שבעני כוז: ברנו רחם תזכר:
 ברנו אהבה תזכר. ברנו עקרה תזכר. ברנו תמימות
 תזכר: יהוה אלהינו יאהרונתי הושיעה. המלך יעננו
 קיום קראנו: כיהוא ידע יצרנו. זכור כיעפר
 אנחנו: ענהנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך.
 והצילנו ובפר על חטאתינו למען שמך:

כנגדאד וסביכותיה יש נוחים לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור.
 הטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ ובחי צדק
 עולה וכליל. אז יעלו על מזבחת פרים:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים אחר התורה

יהי שם יהוה אלהינו מברך. מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל
 שם יהוה אלהינו יאהרונתי: רם על כל גוים יהוה אלהינו
 יאהרונתי. על השמים כבודו: יהוה אלהינו יאהרונתי
 אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החון חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמאי
 וארעא ואמרו אמין: אמן

יהא שלמא רבא מן שמאי. חיים ושבע וישועה
 ונחמה ושיובא ורפואה ונאילה וסליחה וכפרה
 ורעוץ והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן
 יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום במרומי. הוא ברחמי יעשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
 יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ דרךך. בכל גוים
 ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים
 כלם: ישמחו וירננו לאמים כרת שפט
 עמים מישר. ולאמים בארץ תנחם סלה:
 יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולה. וברכנו אלהים אלהינו:
 וברכנו אלהים. וייראו אותך כל אפסי ארץ:

בערב שבת במקום למנצח אומרים

יהוה אלהינו יאהרונתי מלך גאות לבש לבש יהוה אלהינו
 יאהרונתי עז התאזר. אף תכון תבל

בלתמוט: נכון כסאך מאז. מעולם אתה:
 נשאו נהרות יהוה אלהיך ^{יהוה אלהיך} נשאו נהרות
 קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות אמים
 רבים אדירים משפריים: אדיר במרום
 יהוה אלהיך ^{יהוה אלהיך} עדתיך אנאמנו מאד לביתך
 נאזהר קדש. יהוה אלהיך ^{יהוה אלהיך} לארץ ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא (רף יא)

עלינו לשבח לאדון הכל לתת
 נדדה ליוצר בראשית שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שגנו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם.
 שהם משתחווים להבל וריק
 ומתפללים אל אל לא יושיע.
 (יפטיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). ואנחנו
 משתחווים לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עוז בגבתי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 כפרתו בתורה. וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יהוה ^{יהוה אלהיך}
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:

על בן נבנה לך יהוה ^{יהוה אלהיך} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת ערך
 (ס"ת כה"ת) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות יברתו. לתקן עולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו
 בשמחה להפנות אליך כל רשעי-

אָרֶץ. וַיִּבְרֹאוּ וַיִּדְעוּ כְּלֵי־יֹשְׁבֵי תְבַל.
 כִּי לֹךְ תִּכְבַּע כְּלֵי־כָרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־
 לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבָה
 וַיִּכְרְעוּ וַיִּפְלְאוּ וּלְכַבּוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִיתֵנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְהַרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי־עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתֶךָ.
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבָה וְיִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וַיִּבְרָא וַהֲיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבָה לְמִלְכָּךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבָה אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' כוכבים קטנים
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל
 עמהם, וכשיגיע זמן ק"ש חוזר וקורא ק"ש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בְּרַכְוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִאֲהוּבָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הַיּוֹד וְהַדָּר
 לְבָשֶׁת: עֲמָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹמָה
 שָׁמַיִם בִּירֵעָה: הַמְקַרְתָּ בַּמַּיִם
 עַל־וֹתֵינוּ הַשָּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ
 עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת
 מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לְהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל־
 מְכוּנָה כְּלֵי־תְמוּמָה עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם
 כְּלָבוֹשׁ כְּפִסְתּוֹ עַל־הַרִים יַעֲמִדוּ מַיִם:
 מִן־גְּעֵרָתֶךָ יִנּוּסוּן מִן־קוֹל רַעְמָךְ
 וְחַפְזוֹן: יַעֲלֶי הַרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶל־
 מְקוֹם זֶה אִסְדַּת לָהֶם: גְּבוּל־שְׁמַת
 כְּלֵי־עֲבָרוֹן כְּלֵי־יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
 הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּגַחְלִים בֵּין הַרִים

יהלכו: ישקו כל חיותו שדי ישברו
 פראים צמאם: עליהם עוף השמים
 ישכון מבין עפאים ותנו קול:
 משקה הרים מעליותו מפרי
 מעשיך תשבע הארץ: מצמיה
 חציר ולבהמה ועשב לעבת האדם
 להוציא לחם מן הארץ: גיין ושמן
 לבב אנוש להצחיל פנים משמן
 ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי
 יהואדה ^{יאהדנה} ארזי לבנון אשר נטע:
 אשר שם צפרים יקננו חסידה
 ברושים ביתה: הרים הגבהים
 ליעלים סלעים מחסה לשפנים:
 עשה ירח למועדים שמש ידע
 מבואו: תשת חשך ויהי לילה בור

תרמש כל חיותו יער: הפכירים
 שאנים למרר ולבקש מאל אכלם:
 תזרח השמש יאספון ואל מעונתם
 ירפצון: יצא אדם לפעלו ולעבודתו
 עדי ערב: מה רבו מעשיך יהואדה
^{יאהדנה} בלם בחכמה עשית מלאה
 הארץ קנינה: זה הים גדול ורחב
 ורים שם רמש ואין מספר חיות
 קמנות עם גדלות: שם אגרות
 יהלכו לויתן זה יצרת לשחק בו:
 בלם אליה ישברון לתת אכלם
 בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך
 ישבעון טוב: תסתור פניך יגהלון
 תספרו חם יגועון ואל עפרם ישוכו:
 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני

אֲדַמָּה יִתִּי כְבוֹד יְהוָה יִתְּנֵנִי יֵאָדְוֵנִי לְעוֹלָם
 יִשְׂמַח יְהוָה יִתְּנֵנִי בְּמַעֲשָׂיו הַמְּבִיט
 לָאָרֶץ וּתְרַעַד וַיַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ
 אֲשִׁירָה לִּיהוָה יִתְּנֵנִי בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לְאֵלֵי בְּעוֹדֵי יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי
 אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בִּיהוָה יִתְּנֵנִי יִתְּמוּ
 חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים
 עוֹד אֵינָם בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת
 יְהוָה יִתְּנֵנִי הַלְלוּהָ

לשם יחוד קודשא כריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו ליהדא שם ויה כו"ה ביחודא
 שלים (יהוה) כשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת ערבית שתקן יעקב אע"ה עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולקעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.
 בכגדאד נוהגים לומר פסוקים אלו קודם ערבית.

כִּי יֵאֵל רַחוּם יְהוָה יִתְּנֵנִי אֶלְהֵיךָ לֹא
 יִרְפָּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁפַח אֶת

בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וְהוּא
 רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ יְהוָה יִתְּנֵנִי
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה
 יְהוָה יִתְּנֵנִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטָח
 בָּךְ יְהוָה יִתְּנֵנִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
 עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהַלֵּלָהּ

ואו' חצי קדיש ואחכ"א בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יִתְּנֵנִי הַמְּבִיט לְעוֹלָם וְעַד
 יַעֲנֵנוּ הַקָּהֵל בְּרוּךְ יְהוָה יִתְּנֵנִי הַמְּבִיט לְעוֹלָם וְעַד
 בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה יִתְּנֵנִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה יְהוָה יִתְּנֵנִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם
 בּוֹטָח בָּךְ יְהוָה יִתְּנֵנִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־קִרְאָנוּ וַאֲסֵר הַחֹן חֲצֵי קְדִישׁ וְאֲחַכ"א

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ יְהוָה יִתְּנֵנִי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ בְּרַכֵּי אֶת ה' וכו'...

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבְרוֹ מְעַרֵּב
 עַרְבִים בְּחֻקָּהּ. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמְעַבִּיר
 יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּאוֹת
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הַמְעַרֵּב עַרְבִים:
 אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֲהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְבְּבוּנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
 נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ וּנְשַׁמַּח וּנְעַלֹז בְּדַבְּרֵי
 תְּלִמּוֹד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וְכֵהֶם נְהַגֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבֵּתְךָ
 לֹא תִסּוּר מִמֵּנוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאזניו בקיש, ויקרא אותה בטעמים ובכוונה,
 וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, דהיינו
 כל מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון
 על לבבך, בכל לבבכם וכיוצא, וכן כל מלה שסופה מ' והמלה
 שאחריה מתחילה בא' יתן ריוח ביניהן שלא תבלע אות אחת
 מהן, ושמנו עליהן סימן כזה כדי לדקדק בהן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד:

ואו' בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבֵּת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

וּבְכַל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִי מְצִוֶּה
 הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַט עַל-לִבְכֶּךָ: וּשְׁנַנְתֶּם
 לְבַנְיָדָה וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֹּתֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מְצִוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יֵאָדְוֶנָּה
 יִבְטֹא הַיּוֹם אֶת הָעִיר וְלַעֲבָדוֹ בְּכָל-לִבְכֶם
 וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מְטָר אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ
 וְהִירְשֶׁתָּה וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֶשֶׂב

בְּשַׁדְּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ:
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַט
 אֶת-יְהוָה וְאֶדְנִי יֵאָדְוֶנָּה בְּכֶם וְעֲצַר אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מְטָר וְהָאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת-יְבִילָהּ וְאִבְדַּתֶּם מִחֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַשְּׂבֵבָה אֲשֶׁר יְהוָה וְאֶדְנִי יֵאָדְוֶנָּה
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל-לִבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֶתֶם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלַמְדַּתֶּם אֶתֶם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֹּתֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ

ובשעריה: למען ירבו ימיכם וימי
 בניכם על האדמה אשר יבסא היטב
 את העי' נשבע יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם ועשו להם ציצת על כנפי
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את
 כל מצות יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} ועשיתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
 את כל מצותי והייתם קדושים

לאלהיכם: אני יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} אלהיכם
 יכיון לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהו' ואדני' ^{יאהדונהי}
 אלהיכם: אמת.
 וחזר הש"ץ יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} אלהיכם אמת.
 ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא
 יהו' ואדני' ^{יאהדונהי} אלהינו אין זולתו.
 ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד
 מלכים. הנאלנו מלפניו מכה כל
 עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו.
 המשלם גמול לכל אויבי נפשנו:
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
 רגלנו. המדריכנו על פמות אויבינו.

וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הַעֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמִּכָּה
 בַּעֲבָרְתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵים סוּף.
 וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בַּתְּחוּמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָּנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ.
 וּמִלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלָם. מִי
 כַּמִּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יֵהוָה} מִי כַּמִּכָּה
 נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה
 פְּלֵא: מִלְכוּתְךָ יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יֵהוָה} אֵלֵהֵנוּ

רָאוּ בְּנֵיךָ עַל-הַיָּם יַחַד בְּלָם הוֹדוּ
 וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יֵהוָה} וְיִמְלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי-פָדָה יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יֵהוָה}
 אֶת-יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֹזֵק מִכַּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי ^{יֵהוָה} גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂפִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּהַרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהִגֵּן
 בַּעֲדֵנוּ. וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב.
 דְּבַר. חֶרֶב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעָב.
 וַיִּגּוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִגִּפָּה. שְׁבוּר וְהִסַּר
 הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
 כְּנִפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ

וּבֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ
 אַתָּה מִכָּל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לַיֵּלֶה.
 כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואוי חצי קדיש ומתפללין העמידה (בדף כה). ואחר העמידה
 אוי יהי שם. וקדיש תתקבל (בדף נ) ואח"כ אוי

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל־הַהַרִים. מֵאֵין
 יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ. אֶל־
 יָנוּם שִׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְרֶךָ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 צִלְּךָ עַל־יַד יְמוּנֶךָ: יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא־יִכַּחַת
 וַיְרַח בְּלִילֶה: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְרֶךָ מִכָּל־
 רָע. יִשְׁמֵר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֵר־
 צְאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

ואוי קדיש יהא שלמא. וברכו, ועלינו לשבח (בדף נב).

בגדאד נוהגים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (בדף מו) ואח"כ
 שִׁיר הַמַּעְלוֹת כְּשׁוֹב יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁיבַת צִיּוֹן.
 הֵינֵנוּ כְּהַלְמִים: אִו יִמְלֵא שֹׁחַק פִּינוּ וְלִשְׁנֵנוּ
 רָנָה אִו יֹאמְרוּ בְּנוֹס. הַגְּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעֲשׂוֹת
 עִם־אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינֵנוּ
 שְׂמֵחִים: שׁוֹבֵה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁיבַת צִיּוֹן. כְּאֲפִיקִים
 בְּנִיב: הַיָּרְעִים כְּדַמְעָה כְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יִגְלֶה וְ
 וּכְכֹה נִשְׂא מִשְׁדֵּי־תְּהוֹרַע בְּאֲיֹבָב כְּרָנָה. נִשְׂא אֶלְמַתֵּינוּ:
 מִי שְׂנֵאנָם וְלֹא תִפְלַל בְּצַבּוֹר כְּשִׁמְתַפְלַל יְחִיד יֹאמֵר קוּדֵם עֲרֵבִית
 וְכֵן קוּדֵם עֲלֵינוּ לִשְׁבַח בְּמִקּוֹם בְּרַכּוֹ
 אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא חִיה אַחַת עוֹמֶדֶת בְּרַקִּיעַ וְשִׁמְהָ יִשְׂרָאֵל
 וְחֻקּוֹ עַל מִצְחָהּ יִשְׂרָאֵל. עוֹמֶדֶת כַּאֲמַצְעַ הַרְקִיעַ
 וְאוֹמֶרֶת בְּרַכּוֹ אַת ה' הַמְּכֹרֵךְ, וְכֵל גְּדוּרֵי מַעְלָה עוֹנִים
 כְּרוּךְ ה' הַמְּכֹרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קדש קדשים.
 לשם יחוד קודשא כרוך הוא ושכינותיה כדחילו ורחימו,
 ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה ב"ה ביחודא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לשורר
 (בקול נעים) בשיר השירים קדש קדשים (לעורר הנבצלת השרון
 לשיר בקול נעים גילה ורגן כבוד הלבנון, ולחבר אשת נעורים עם
 דורה באהבה ורעותא וחדוותא ולבא, ששון ושמחה ימצא בה תורה
 וקול זמרה), ויעלה לפניך (קריאת שיר השירים) כאלו אמרו
 שלמה בעצמו וכאלו השגנו כל הסודות החתומים בו
 ויהי נועם וכו'. יהיו לרצון וכו'.

א שיר השירים אשר לשלמה:
 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים
 הדוד מנין: לריח שמנד טובים שמן
 תורב שמד על כן עלמות אהבה:
 משכני אחרי נרוצה הביאני המלך
 חדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה
 הדוד מנין מישרים אהבה: שחורה
 אני ונאוה בנות ירושלם באהלי
 קדר פיריעות שלמה: אל תראני
 שאני שחרחרת ששפתני השמש
 בני אמי נחרדו כי שמני נטרה את
 הפרמים פרמי שלי לא נטרתי:
 הגידה לי שאהבה נפשי איכה
 הרעה איכה תרביץ בצעהרים
 שלמה אהיה בעמיה על עדרי

חכרוד: אמלא תדעי לך הנפה
 בנשים צא לך בעקבי הצאן ורעי
 את גדותיך על משכנות הרעים:
 לססתי ברכבי פרעה המיתך
 רעיתי: נאוני לחניך בתורים צנאך
 בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם
 נקרות הכסף: עדי שהמלך במסבו
 נרדי נתן ריחו: צרור המר והודי לי
 בין שדי יליו: אשכל הכפר והודי לי
 בכרמי עין גדי: הגד ופה רעיתי הגד
 ופה עיניך יונים: הגד ופה הודי אף
 נעים אף ערשנו רעננה: לרות
 בתינו ארוזים רחיטנו ברותים:
 ב אני הנצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החוחים

בן רעיתי בין הפנות: כתפוח בעצי
 היער בן דודי בין הפנים בצל
 המדתי וישבתי ופריו מתוק לחבי:
 הביאני אל בית הוין ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים כי חולת אהבה אני:
 שמאן תחת לראשי ימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השדה אם
 תעירו ואם תעוררו את האהבה
 עד שתתפץ: קול דודי הנהייה בא
 מדלג עלי ההרים מקפץ על
 הגבעות: הומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהייה עומד אחר בתלנו
 משגיה מן החלונות מציץ מן

התרבים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעיתי יפתי ולכי לך: כי הנה
 הסתו עבר הנשם חלף חלף לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הניע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 חנטה פניה והנפנים סמדר נתנורח
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ונתתי
 בחגני הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את מראיך השמיעני את
 קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה:
 אחזו לנו שעלים שעלים קטנים
 מחבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה לך דודי לצבי או לעפר

הַאֵילִים עַל־הָרִי בְּתָר :

ג עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בִּקְשָׁתִי אֵת
שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא
מִצְאָתִיו: אֶקְוֶה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר
בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֵת
שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא
מִצְאָתִיו: מִצְאֹנֵי הַשְּׁמַרִים הַסְּכָבִים
בְּעִיר אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאוּתָם:
בְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי
אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אַחֲזֹתִיו וְלֹא
אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהֵבִיאָתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֹדֶר הַזֹּרְתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילֹת
הַשָּׁדָה אִם־תִּעְרִוּוּ | וְאִם־תִּעֲזָרְרוּ
אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּהְפֵּץ: מִי זֹאת

עֲלֵה מִן־הַמִּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן
מִקְטָרֶת מֵר וּלְבוֹנָה מִפֶּל אֲבִקַּת
רוּבֵל: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים
נְבָרִים סָבִיב לָהּ מִנְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּל־סֵם אֲחֹזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְּהַמָּה אִישׁ
חֶרְבוֹ עַל־יָרְכּוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:
אֶפְרַיִן עָשָׂה לֹו חֶמְלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי
הַדְּבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְיֵדָתוֹ
וְהֵב מֶרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף
אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צֹאֲנִיָּה |
וְרֹאֲנִיָּה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה
בְּעֶטְרָה שֶׁעֲטָרָה־לֹו אִמּוֹ בְּיוֹם
חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ:

ד הִנֵּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ
וְיָנִים מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרַךְ כְּעָרַךְ

העוים שגלושו מהר גלעד: שנוה
 בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
 כחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאווה כפלה הרמון רפתך מבעד
 לצמתך: כמגדל הויד צוארך בני
 לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל
 שליטי הנבורים: שני שדיך בשני
 עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
 הצללים אלה לי אל-הר המזר ואל-
 גבעת הקבונה: כלך יפה רעיתי
 ומום אין בך: אתי מלכנון כלה אתי
 מלכנון תבואי תשורי ומראש אמנה
 מראש שגיר וחרמון ממענות

אריות מהררי נמרים: לבבתני
 אחתי כלה לבבתני באחת מעיניך
 באחד ענק מצורניך: מהיפו דדיך
 אחתי כלה מהטבו דדיך מיין וריח
 שמניך מכלל בשמים: נפת תמפנה
 שפתותיך כלה דבש וחלב תחת
 לשונך וריח שלמתך בריח לבנון:
 גן נעור אחתי כלה גן נעור מעין
 חתום: שלחך פרדס רמונים עם פרי
 מגדים בפרים עם נרדים: גרד
 וכרפם קנה וקנמון עם כל-עצי
 לבונה מר ואהלות עם כל-ראשי
 בשמים: מעין ננים באר מים חיים
 ונזלים מן לבנון: עורי צפון ובואי
 תימן הפוחי נני יזלו בשמיו

יבא דודי לנגו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לגני אחתי כלה ארתי
 מורי עם בשמי אכלתי וערי עם
 הבשי שתיתי ויני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה
 ולבני ער קול הדודי דופק פתחילי
 אחתי רעיתי וונתי תמתי שראשי
 נמלא טל קוצתי רסיסי לילה:
 פשטתי את פתנתי איכבה
 אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אמנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
 לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור
 עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו:
 קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הפוני פצעוני נשאו:
 את רדודי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם
 תמצאו את דודי מה תגדו לו
 שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד
 תיפה בנשים מה דודך מדוד שכבה
 השבעתנו: דודי צח ואדום הגול
 מרכבה: ראשו כתר פז קוצותיו
 תלתלים שחרות פעורב: עיניו
 כיונים על אפיקו מים רחצות בחלב
 ישבות על מלאת: לחיו בערוגת
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי

וזהב ממלאים בתרשיש מעוי עשת
 שן מעלפת ספירים: שוקוי עמודי
 שיש מוסדים על-אדני פו מראהו
 כדבנון בחור בארזים: חבו
 ממתקום וכלו מתמדים זה דודי
 וזה רעי בנות ירושלים:

ו אנה הלך דודך תיפה בנשים אנה
 פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד
 לגנו לערוגות הבשם לרעות בננים
 וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
 הרועה בשושנים: יפה את רעיתי
 כתרצה נאה בירושלם אומה
 בנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם
 הרהיבני שערך בעדר העוים
 שגלשו מן הגלעד: שנהך בעדר

הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה
 הרמון ורבתה מבעד לצמתה: ששים
 המה מלכות ושמנים פילגשים
 ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי
 תמתי אחת היא לאמה ברה היא
 ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה: מיראת
 הנשקפה כמור שחר יפה כדבנה
 ברה בחמה אומה בנדגלות: אל-
 גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל
 לראות הפרחה הנפן הנצו הרמנים:
 לא ידעתי נפשי שמתני מרפבות
 עמי נדיב:

ז שובי שובי השולמות שובי שובי

וּנְחִיזֶה-בָּךְ מִהַתְּחִלָּה בְּשׂוֹלְמִית
 כְּמַחֲלַת הַמַּחְתָּנִים: מִהֵיְפוּ פְעָמֶיךָ
 בְּנִעְלָיִים בַּת־נְדִיב חֲמוּקֵי יְרֵכֶיךָ כְּמוֹ
 חֲלָאִים מֵעֵשָׂה יְדֵי אֶמֶן: שָׂרְרֶךָ אֲנִי
 הַסַּחַר אֶל־יַחַסְרֵי הַמִּזְג בְּמִנְךָ עֲרַמַת
 חֲטָיִם סוּגָה בְּשׂוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ
 כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֲמִי צְבִיָּה: צוּאֲרֶךְ
 כְּמִגְדַל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בַּחֲשָׁפוֹן
 עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפְּךָ כְּמִגְדַל
 הַלְּבָנוֹן צוּפָה פְּנֵי הַמִּשְׁק: רֹאשְׁךָ
 עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וּדְלֵת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן
 מִלֶּךָ אֲסוּר בְּרֹהְטִים: מִהֵיְפוּת
 וּמִהֵנְעַמַת אֶהְבֶּה בַת־עֲנוּגִים:
 זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתֹמֵר
 וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה

בַּתְּמָר אַחֲזָה בְּסִנְסְנֵי וַהֲיִירָנָא
 שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אַפְּךָ
 כַּתְּפוּחִים: וְחַפְּךָ כִּיָּיִן הַטּוֹב הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים הוֹכֵב שִׁפְתֵי יֹשְׁנִים:
 אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לְכֹה
 דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּפְּפָרִים:
 נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה
 הַגֶּפֶן פִּתְחָה הַסְּמֹרֵר הִנְעִזוּ הַרְמוֹזִים
 שֵׁם אֶתֵּן אֶת־הוּדֵי לָךְ: תְּהוּדֵאִים
 נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־מִגְדָּיִם
 חֲדָשִׁים גַּם־יֹשְׁנִים הוּדֵי צִפְנֵתִי לָךְ:
 ח מִי יִתְנֶךָ כְּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי
 אֲמַצְאֶךָ בְּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־
 יָבוֹז לִי: אֲנִי־הִנֵּךְ אֲבִיאֶךָ אֶל־בֵּית אֲמִי
 תִלְבַּדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיָּיִן הַרְקַח מֵעֵסִים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
 תחבקני: השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מהתעירו: ומהתעוררו
 אתהאהבה עדשתחפץ: מי זאת
 עליה מןהמדבר מתרפקת על-
 הודה תחת התפוח עוררתיה שמה
 הבלתה אמה שמה הבלה ילדתה:
 שימני כחותם על לבך כחותם על-
 זרועך כרעזה כמזות אהבה קשה
 כשאול קנאה רשפיה רשפי אש
 שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו
 לכבות אתהאהבה ונהרות לא
 ישטפוה אם יתן איש אתכלהון
 ביתו באהבה בויכוחו לו: אהות לנו
 קמנה וישרים אין לה מהנעשה

לאחותנו ביום שידברבה: אם-
 חומה היא נבנה עליה טירת כסף
 ואסדלת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושרי כמנדלות אז הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום: פרם היה
 לשלמה בבעל המון נתן אתהפרם
 לנשרים איש יבא כפריו אלף כסף:
 פרמי שלי לפני האלף דה שלמה
 ומאתים לנשרים אתפריו:
 היושבת בנגים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: פרה | הודי
 ודמה לך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: היושבת בנגים וכו'

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואהי
 אבותי שכוכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי
 שהוא קודש קדשים, כוכות פסוקיו, וכוכות תבותיו.

ובזכות אחותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות נערותיו, ובזכות הנוראים וצרופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו, שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה, ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו, ויהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים וסתומים בו ככל רמזאיו, ונזכה למקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל משאלות לבנו לטובה, ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו כעת מחשבותינו, ועם ירינו בעת מעבדנו, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ירינו, ומעפר עניינו תקימנו ומאשפות רלוותנו תרוטמנו, ותשיב שכינתך לעיר קדשך כמהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת סתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים על פניהם, וקודם קבלת שבת יש נוהגים לומר סומורים אלו:

לְבוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה, בְּמִזְרֹת נְרִיעַ לֹ: כִּי אֶל
גְּדוֹל יְהוָה אֱהוּנוּהוּ, וּמַלְךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מַחְקַר יֶאֱרָק, וְתוֹעֲפּוֹת הַרִים לֹ: אֲשֶׁר־לֹ
הֵם וְהוּא עֲשָׂהוּ, וּבִקְשֵׁת יָדָיו יָצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרַעֲהוּ, וְנִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא

קבלת שבת

אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יָדוֹ. הַיּוֹם אַסְּבַקְלוּ
תִשְׁמְעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמַרְיָכָה, כִּזְזִים מִסָּה
בְּמַרְקָר: אֲשֶׁר נִסְוֵי אֲבוֹתֵיכֶם, כְּחָנוּנֵי גַמְדְּרָאוּ פִּעְלֵי:
אַרְבָּעִים שָׁנָה | אָקִוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לְכָב הֵם,
וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי כָאֶפֶי, אִם־יִבְאוּ
אֶל־מְנוּחָתִי:

שִׁירוֹ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוֹ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ
יֵאֱהוּנוּהוּ כָל־הָאָרֶץ: שִׁירוֹ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ יֵאֱהוּנוּהוּ
בְּרָכּוֹ שְׂמוֹ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיּוֹם יִשְׁעֵתוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
כְּבוֹדוֹ כְּכֹל־הַעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גְדוֹל יְהוָה אֱהוּנוּהוּ יֵאֱהוּנוּהוּ
וּמְהֵלָּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כֹל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים, וְיְהוָה אֱהוּנוּהוּ שְׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדֵר
וְהַדָּר לְפָנָיו, עֹז וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ
יֵאֱהוּנוּהוּ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ כְּבוֹד
וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ יֵאֱהוּנוּהוּ כְּבוֹד שְׂמוֹ, שְׂאוּ־מִנְחָה
וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה אֱהוּנוּהוּ יֵאֱהוּנוּהוּ בְּהַדְּבַר־
קִדְשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם | יְהוָה אֱהוּנוּהוּ
יֵאֱהוּנוּהוּ מַלְךְ אֱחָד־תְּבוֹן תָּבַל בְּלִתְמוּט, דִּין עַמִּים
בְּמִישָׁרִים: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְסִגְל הָאָרֶץ, וְרַעַם הַיָּם
וּמַלְאָו: יַעֲלֶוּ שָׂרֵי וְכָל־אַשְׁרֵי־בוֹ, אוֹ יְרַנְּנוּ כָל־עַצְמֵי־
יַעַר: לְפָנֵי יְהוָה אֱהוּנוּהוּ יֵאֱהוּנוּהוּ | כִּי בָּא כִּי בָּא לִשְׁפֹט

הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצַדְקָה וְעַמִּים בְּאַמּוֹנָתָהּ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ מִלֶּךְ תִּגְל הָאָרֶץ. וְשִׂמְחוּ אִיִּם רַבִּים:
עֲנֵנוּ עֲרַפֵּל סִבִּיבָיו. צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאֵי:

אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּה וּתִלְהַט סִבִּיב צַרְיוֹ: הַאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבְל.
הָאֱתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנֵי נַפְסוֹ מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהַרְנוּהָ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּיקוֹ.
וְרֵאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׂוּ כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל

הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלֹהִים. הַשֹּׁתְחוּרִילוּ כָּל־אֱלֹהִים: שְׁמַעַה
וּתְשַׁמַּח וְצִיּוֹן וּתְגַלְגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ: כִּי־אֲתָהּ וְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵעֲלֶיזוּן
עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מֵאֵד גַּעְלִיָּה עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁנְאוּ רַע שִׁמְרֵנּוּ נִפְשׁוֹת חֲסִדָיו. מִיַּד
רְשָׁעִים וְצִיָּלִים: אֹרֶז וְרַע לְצַדִּיק. וְלִישְׁרָיִלֵב שְׂמַחָה:

שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ. וְהוֹדוּ לְגִבּוֹר קִדְשׁוֹ:
מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ וְשִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת

עָשָׂה. הוֹשִׁיעֵה לּוֹ יִמֵּינוּ וְרַנֵּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁנַעְתּוּ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקָתוֹ:

זְכַר חֲסִדּוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כֹל אֶפְסַר־אָרֶץ.
אֵת יִשְׁנַעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־

הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְנִמְרוּ: זְמֵרוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ
כְּכִנּוֹר. כְּכִנּוֹר וְקוֹל וּמְרָה: בְּחַצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.

הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ: יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאוּ.
תִּבְל וְיִשְׂבִּי בָהּ: נִהְרוֹת וּמִתְאַרְכְּבֵי. יַחַד הָרִים וּרְנְנוּ:

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ כִּי־כָא לְשִׁפְט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תִּבְל בְּצַדְקָה וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

בכנדאד נוהגים להתחיל מאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ מִלֶּךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֵשֵׁב
בְּרוֹכִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהַרְנוּהָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים:
יֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעֵזוֹ

מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֲתָהּ כּוֹנֵנָת מִישְׁרִים.
מִשְׁפָּט וּצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב וְאֲתָהּ עֹשִׂית:

רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשִּׁתְּחוּ לַיהוָה
רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְכֹהֲנָיו

וּשְׂמוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׂמוֹ. קְרֵאִים אֵל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהַרְנוּהָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֲנָן יִדְבַר אֲלֵיהֶם.

שְׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחֻק נִתְּן־לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ
אֱלֹהֵינוּ אֲתָהּ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם.

וְנִקֵּם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהַרְנוּהָ

יֵאֱהַרְנוּהָ יֵאֱהַרְנוּהָ יֵאֱהַרְנוּהָ יֵאֱהַרְנוּהָ יֵאֱהַרְנוּהָ

אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַר קָדְשׁוֹ. בֵּי-קָדוֹשׁ
יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. תִּרְעֵוּ לַיהוָה^{יאהדונהי} כָּל-
הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת-יְהוָה^{יאהדונהי}
בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לִפְנֵי בְרַנָּה: דַּעוּ בִּי-
יְהוָה^{יאהדונהי} הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ
אֲנַחְנוּ. עֲמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שִׁעְרָיו |
בְּתוֹדָה חֲצֹרְתָיו בְּתַהֲלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ
שְׁמוֹ: כִּי-טוֹב יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
וְעַד-דָּר וָדָר אַמּוֹנָתוֹ:

אין אוסרים במה מדליקין בע"ש שחל בו יו"ט או ערב יו"ט,
ולא בחוה"מ, ולא בע"ש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בכית האבל.

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין
מְדַלִּיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוֹסֵן
וְלֹא בְכֶלֶךְ. וְלֹא בְפִתִּילַת הָאֵידֵן וְלֹא
בְפִתִּילַת הַמְדָבָר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי
הַמַּיִם. לֹא בְזֹפֶת וְלֹא בְשִׁעוּה. וְלֹא בְשִׁמֵּן

קִיק. וְלֹא בְשִׁמֵּן שֶׁרָפָה. וְלֹא בְאֵלִיָּה. וְלֹא
בְחָלָב. נְחוּם הַמְדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחָלָב
מִבָּשֶׁל. וְחֻכָּמִים אֹמְרִים אֶחָד מִבָּשֶׁל וְאֶחָד
שֶׁאֵינוֹ מִבָּשֶׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין
בְּשִׁמֵּן שֶׁרָפָה בְיוֹם טוֹב. רַבֵּי שְׁמַעְיָאֵל אֹמֵר
אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרֵן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת.
וְחֻכָּמִים מְתִירִים בְּכָל הַשְּׁמָנִים. בְּשִׁמֵּן
שֶׁשְּׁמִין בְּשִׁמֵּן אֲגוּזִים בְּשִׁמֵּן צְנוּנוֹת. בְּשִׁמֵּן
דְּגִים. בְּשִׁמֵּן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרֵן וּבְנֶפֶט. רַבֵּי
טַרְפוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלֶּא בְשִׁמֵּן זֵית
בְּלֶבֶד: כֹּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ
אֶלֶּא פִשְׁתָּן. וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִשְׁמָא
טוֹמְאָת אֱהָלִים אֶלֶּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבְּגָד
שֶׁקֶפְלָה וְלֹא הִבְהֶבֶת. רַבֵּי אֶלְיעֶזֶר אֹמֵר
טְמֵאָה הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבֵּי עֲקִיבָא
אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוּב
אָדָם שֶׁפּוֹפְרֵת שָׁל בְּיָצָה וַיִּמְלֶאנָה שִׁמֵּן

ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת
 ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר.
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר ויתרא שתתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר:
 המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
 גוים. מפני לסטים. מפני רוח רעה. מפני
 החולה שישן פטור. פחם על הנר פחם
 על השמן. פחם על הפתילה חייב ורבי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נשים
 מתות בשעת לידתן על שאינן והירות
 בנדה ובחלה ובתולדת הנר: שלשה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם השכבה. עשרתן. הדליקו
 את הנר. ספק השכבה. ספק אינה השכבה.

אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את
 הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 מעשרין את הדמאי. ומערבין וטומנין
 את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי הנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם.
 שגאמר וכל בניה למודי יהוה ^{איהויה} ורב
 שלום בניה: אל תקרי בניה אלא בניה:
 יהי שלום בחיילך שלום בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
 יהוה ^{איהויה} אלהינו. אבקשה טוב לך:
 וראה בניים לבניה שלום על ישראל: שלום
 רב לארבי תורתך. ואין למו מכשול:
 יהוה ^{איהויה} עז לעמו ותן. יהוה ^{איהויה}
 יברך את עמו בשלום:

ואמרום קודש על ישראל (דף יא)

יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושת שבת. ויתזיר פניו
לצד מערב ויסגור עיניו ויאמר
מזמור לדוד הבו ליהוה אלהינו ^{יאהרונהי} בני
אלים. הבו ליהוה אלהינו ^{יאהרונהי} כבוד
ועז: הבו ליהוה אלהינו ^{יאהרונהי} כבוד שמו.
השתחוו ליהוה אלהינו ^{יאהרונהי} בהדרת קדש:
קול יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} על המים אלה כבוד
הרעים. יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} על מים רבים: קול
יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} בפת. קול יהוה אלהינו ^{יאהרונהי}
בהדר: קול יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} שבר ארזים.
וישבר יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} את ארזי הלבנון:
וירקידם כמזעזעל. לבנון ושריון כמו בן
ראמים: קול יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} חצב להבות
אש: קול ויתווו אלהינו ^{יאהרונהי} יחיל מדבר.
יחיל יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} מדבר קדש: קול
יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} | יחולל אילות ויהשף
יערות ובהיכלו. פלו אמר כבוד: יהוה אלהינו
^{יאהרונהי} למבול ישב. וישב יהוה אלהינו ^{יאהרונהי}

מלך לעולם: יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} עז לעמו יתן.
יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} | יברך את עמו בשלום:
לכה דודי לקראת פלה. פני שבת נקבלת:
שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל
המיוחד. יהוה אלהינו ^{יאהרונהי} אחד ושמו אחד.
לשם ולתפארת ולתהלה: ^{לכה}
לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור
הברכה. מלאש מקדם נסוכה. סוף
מעשה במחשבה תחלה: ^{לכה}
מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך
החפכה. רב לך שבת בעמק תבכא.
והוא יחמול עליך חמלה: ^{לכה}
התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך
עמי. על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה
אל נפשי גאלה: ^{לכה}
התעוררי. התעוררי. כי בא אורך קומי

אורי עורי עורי שיר דברי כבוד
 יהוה אלהי אהרונה עליך נגלה: ^{ככה}
 לא תבושי ולא תפלמי מה תשתוחחי
 ומה תהמי בך יחסו עניי עמי ונבנתה
 עיר על תלה: ^{ככה}

והיו למשסה שוסך ורחקו כל מבלעך.
 ישיש עליך אהיך במשוש חתן על בלה:
 ימין ושמאל תפרוצי ואת יהוה אלהי אהרונה
 תעריצי: על יד איש בן פרצי ונשמחה
 ונגילה: ^{ככה}

באי בשלום עמרת בעלה גם בשמחה
 ברנה ובצהלה תוך אמוני עם סגלה:

לצד ימין באי בלה לצד שמאל באי בלה
 תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכוין לקבל תוספת הנפש ויאמר אותה בלחש.

לצד פנים באי בלה ישבת מלכתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
 ליהוה אלהי אהרונה ולומר לשמך
 עליון: להגיד בפקר חסדך ואמונתך
 בלילות: עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגיון
 בכנור: כי שמחתני יהוה אלהי אהרונה בפעלך.
 במעשי ידך ארגן: מהגדרלו מעשיך
 יהוה אלהי אהרונה. מאד עמקו מה שבותיך:
 איש-בער לא ידע וכסיל לא יבין את-
 זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל-
 פעלי און. להשמדם עדי-עד: ואתה מרום
 לעלם יהוה אלהי אהרונה: כי הגה איביך |
 יהוה אלהי אהרונה כיהנה איביך יאבדו.
 יתפרדו כל-פעלי און: ותרם פראים קרני.
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אוני: צדיק
 כתמר יפרח. בארו בלבנון ישנה: שתולים

בְּבֵית יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְחַגֵּי כִי־יִשָּׂר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
 צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבֶּשׁ לִבֶּשׁ
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי עֲזוֹתָאֹר. אֶף־תִּבּוֹן
 תִּבַּל בְּלִתְמוֹט: גִּבּוֹן בְּסֶאֶד מֵאוֹ. מַעוֹלָם
 אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם: מְקִלוֹת |
 מִיִּסְרָבִים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי: עֲדִיתִךְ | נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתִךְ
 נִגְאוּה־קִדְשֵׁי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי לְאַרְבֶּּי יָמִים:

ערבית של שבת

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף ט"ז)
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחיטו
 ורחיטו ודחילו ליהרא שם י"ה כו"ה ביתורא
 ש"ים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 מפאת ערבית של שבת קדש שחקן יעקב אע"ה עם כל

הטצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וגו'.
 יִמְלוֹךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
 הַלְלוּיָהּ: יוֹמָם יִצְיָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶד
 וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי. תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

יעמוד באמירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' וכו' יכוין לקבל תוספת הרוח.

ואו' חצי קדיש ואחכ"א בְּרָכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַמְּבוֹרָךְ
 ועונים הקהל בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעֲרִיב
 עֲרָבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַבּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרַצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמְּעַבִּיר יוֹם

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} צָבָא וְשָׂמוּ בְרוּךְ
 אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:
 אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} יֵאֱהָבֵנוּ וְיִבְרַחֵנוּ
 נְשִׂיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוּז בְּדִבְרֵי
 תְלַמּוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא
 תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} | אֶחָד:

וְאוֹי בְלַחֵשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֶהְבֵּת יכוין לקיים מצוה של אהבת ה' את יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} כָּכֵל לְבַבְךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
 הַיּוֹם יִפְסִק מִצַּעַר עַל לְבַבְךָ: וְשִׁנְנֵתְם
 לְבַבְיֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֶּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וְקִשְׂרֵתְם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֵל־מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאֶהְבָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונה} אֱלֹהֵיכֶם
 יכסא היטב את העינין וְלַעֲבֹדוֹ כָּכֵל לְבַבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשֵׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְהִירֵשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לִכְהַמְתָּךְ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:
 הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶם וּעִבַדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה יִפְסִיק מִנִּי
 אֶפְי־הוֹאֲדֶנִי יִאֲדוֹנֶנִי בְכֶם וְעֵצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה
 לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדַתֶם מְהֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־הוֹאֲדֶנִי יִאֲדוֹנֶנִי
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם
 אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם אֶת־

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי
 בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִבְסֹא הַיָּסֵב
 אֶת־הַיָּסֵב נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲדוֹנֶנִי לְאַבְתֵּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲדוֹנֶנִי אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
 בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכַּנֵּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲדוֹנֶנִי וְעִשִּׂיתֶם
 אֹתָם וּלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זָנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וחזור הש"ץ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה^{יאהדונהי} יְהוָה וְאֵין זוּלָתוֹ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מַלְאָכִים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל
 עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם.
 הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְּדַרְיֵכְנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
 וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּבִּיחַ
 בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמְּעַבֵּר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף.
 וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בְּנֵים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי
 כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְהוָה^{יאהדונהי} מִי כְּמִכָּה

נֶאֱדָר בְּכֹדֶשׁ נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֱלֹהֵינוּ
 רָאוּ בְנֵיךָ עַל־הַיָּם. וַיַּחַד כָּל־כֹּהֲנֵי הַדָּוָה
 וְהַמְּלִיכִים וַאֲמָרוּ יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֱלֹהֵינוּ
 לְעַלְמֵי עוֹלָם: וַנֹּאמֶר כִּי־פָדָה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ}
 אֶת־יַעֲקֹב וְאָרוּ מִיַּד חֹק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו אֲבוֹנֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּכָנוּ לְחַיִּים שׁוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּכָנוּ בְּעֲצָה שׁוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו מִהַרְדָּה לְמַעַן שְׁמֹךָ. וְהַגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. כִּשִׁי אָמַר יִרְיֹשׁ יִבְיֹז לְקַבֵּל וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
 תּוֹסַפֵּת הַנִּסְמָה
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סִכַּת רַחֲמִים
 וּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ}

הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרוֹתֵם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הִיא לְעַלְמֵי כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּכְבִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפַשׁ:

ואומר הסיק חצי קריש.

(א) אם סעה בערבית ושבת והתחיל אתה חונן ונזכר באמצע הברכה.
 גומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת. והוא הדין
 בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעישה שלום אע"פ
 שלא עקר רגליו חזור לראש. ואם לא הגיע לעישה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הסיעה בתפלות שבת והחליף של זו בזו
 אינו חוזר. מ"מ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בסעות פוסק
 ויחזיר בברכה השייכת לתפלתו.

אֲדָנִי יִסְבֹּק שִׁפְתַי תִּפְתָּהּ. וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יִאֲדוֹנֵיהּ} אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עריון.
גומל חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשיאמר באהבה יכוין לטכור עצמו על קדוש השם

בשית אוסרים וקבני לחיים. מלך הפק בתים. כתבנו
בספר חיים. למענה אלהים חיים: ואם שבת אינו חזור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (בתיבת סגן

יכוין שהוא מספר ג'ם אל) ברוך אתה יהוה אלהינו

יאהדונהי (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדוני (י"ח אנלא) מתיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקין אומר מוריד השל ואם אמר משיב הרוח חזור.

כהורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חזור.

מכלל כל חיים בתוך. מתיה מתים
ברחמים רבים. סומך
גופלים. ורופא חולים. ומתיר
אסורים. ומקנים אמונתו לישני עפר.
מי כמוך בעל יבטא היטב את העיון גבורות
ומי דומה לך. מלך ממית ומתיה
ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אוסרים, ואם לא אמר אינו חזור.

מי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך

אתה יהוה אלהינו יאהדונהי מתיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים

בכל יום יהללך סלה: ברוך

אתה יהוה אלהינו יאהדונהי האל הקדוש:

בשבת תשובה אוסרים המלך הקדוש:

ואם אמר תאל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור,
חזור לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך יפס"פ. תכלית מעשה
 שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
 בתורתך:
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משונך.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
 חמדת ימים אותו קראת זכר
 למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משונך. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה ^{יאהרונה} אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך. וינחו בה
 כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יהוה ^{יאהרונה} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יאהרונה} אלהינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה. והישב
 העבודה לדביר ברכתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

ברית ובחזית או כאן יעלה ויבא (לעיל דף לז) ואם שבת
בחזית חזור, בריח אינו חוזר.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
והרצנו והתחיינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה אלהי ^{יאהדנהי} המחזיר שכינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהי ^{יאהדנהי} (21) אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
ודר נודה לך ונספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפשי שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך ומיבותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא כלו רחמיך. המרחם
כי לא אתמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך:

בחנוכה ובפורים או כאן על הנסים (לעיל דף לט).

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא
תמיד שמך מלפנינו לעולם ועד.
וכל החיים יודוך סלה:

בשבת תשובה אוסרים. ואם שבת אינו חוזר.
ובחוב לחיים טובים כל ימי ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה אלהי ^{יאהדנהי} (הי) הטוב
שמך ולך נאה להודות ^(יכוין סית כה"ת):

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. וּבִרְכָנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְאוֹר פְּנֵיךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה
 וְחַיִּים. אֶהְבֵּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וּרְחֻמִּים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ
 וּלְבִרְךָ אֶת-כָּל-עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּב־עֵז וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אוסרים. ואם שכח אינו חוזר.

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְגִנּוּרֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיֵהוּוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהוּנְהוּ} הַמְּבָרָךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
 יְהוִי-לְרַצוֹן אֱמֵרֵיפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תְּדוּם. וְנַפְשִׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה.
 פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל-הַקָּמִים עָלַי
 לְרָעָה. מְהֵרָה הֲפֵר עֲצָתָם וּמְקַלְקַל
 מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ. ^(רִית שֶׁס' י"ז) הַיּוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וְעַנְיֵנוּ:
 סְגוּלָה שְׁלֵא יִשְׁכַח שְׁמוֹ לַיּוֹם הַזֶּה. יֵאֱמַר קוֹדֵם יְהוִי לְרַצוֹן פְּסוּק
 מִתְנַ"ךְ הַמִּתְחִיל בְּאוֹת הַרְאִשׁוֹנָה וּמְסִיִּים בְּאוֹרַת הַתְּחִינָה שֶׁל שְׁמוֹ.
 יְהוִי-לְרַצוֹן אֱמֵרֵיפִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה ^{יֵאֱהוּנְהוּ} אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם ^(בְּשֵׁת אֵר הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו

הוא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרַמֵּי יי אר"א שמתבנה בית המקדש במהרה בקמינו ויתן חלקנו
בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם: וַיִּבְלֵ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֶאכֶתוֹ
אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ השיץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
מִגַּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמוֹר.

הָאֵל (בש"ת המלך) הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ.
הַמְּנִיחַ לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה
וּפְחָד. וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד מֵעַיִן
הַבְּרָכוֹת וְהַהוֹדָאוֹת. אַרְזֵן הַשְּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ
הַשְּׁבֹת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ
לְעַם מִדְּשֻׁנֵי עֲגָג. זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא כְּמִנוּחַתְנוּ.
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שִׁמַּח נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַהֲרָ לָבִינוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְּחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} בְּאַהֲבָה
וּבְרַצוֹן שֶׁבַת קָדְשְׁךָ. וַיְנוּחוּ כֹה כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי}
מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת:

ואומר השיץ קדיש חתקבל (כדף ט)

מְזֻמּוֹר לְדוֹד. יְהוָה ^{יאהדונהי} רַעִי לֹא אֲחָסֵר:

בנאות דשא ירביצנו. עלמי מנחות
 ונהלנו: נפשי ישוב. ונחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כיראלך בגיא צלמות לא-
 אירא רע כיראתה עמדי. שבטך ומשענתך
 הטה ונחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צררי. דשנת בשמן ראשי בוסר רות: אף |
 טוב וחסד ירדפוני פלימי חיי. ושבת
 בבית יהוה ^{יחדונתי} לארץ ימים:

ואמרים קדיש יהא שלמא. וברכו. ואח"כ אוי

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדחה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בגויי הארצות ולא שמונו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו ככל הכינים.
 שהם משתחוים להביר יין
 ומתפללים אל אר"א ישיב

(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו). ואנחנו
 משתחוים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלפנו ואפס זולתו.
 כפרתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לכבוד פי יהוה ^{יחדונתי}
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על כן נקונה לך יהוה ^{יחדונתי} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת ערך
 (ס"ת כה"ת) להעביר גלילים מן הארץ
 והאלילים פרות ופרתון. לתקועולם

בְּמַלְכוֹת שְׁדֵי וּכְל־בְּנֵי בְּשֵׁר יִקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי־
 אָרֶץ וַיִּבְרֹו וַיִּדְעוּ כָּל־יְוֹשְׁבֵי תֵבֵל
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בְּרִךְ תִּשָּׁבַע כָּל־
 לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלְאוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹו יִתְנוּ
 וַיִּקְבְּלוּ כָּל־סֵם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד
 כִּי הַמַּלְכוֹת שֶׁלָּךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד בְּתוֹרֶתֶךָ
 יְהוָה^{יאהוונה} יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד
 וַנֹּאמֶר וְהָיָה יְהוָה^{יאהוונה} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה
 יְהוָה^{יאהוונה} אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד :

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּכַּח נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאֹתוֹ :
 אַחַד וְאִין יַחִיד כִּיחֻדוֹ נַעֲלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ :
 אִין לֹו דְמוֹת הַנוֹף וְאִינוּ גוֹף לֹא נַעְרוּךְ אֵלֵינוּ קְדוּשְׁתוֹ :
 קְדֻמֹּן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר נִכְרָא רֵאשִׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ :
 הַנוּ אַדּוֹן עוֹלָם לְכָל נֹוצֵר יוֹרֵה גְדֻלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ :
 שִׁפְעַ נְכוּמָתוֹ נִרְנְנוּ אֵלֵינוּ אֲנֵשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וּתְפִאֲרוֹתוֹ :
 לֹא קָם כִּי־יִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁתַּעַיְוֵד נִכְיָא וּמִבִּישׁ אַתְּ תְמוֹנָתוֹ :
 תּוֹרַת אִמְתְּ נָתַן לְעַמּוֹ אֵלֵינוּ עַל יַד נְכוִיָא נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִטִּיר דְתוֹ לְעוֹלָמִים לְוֹלָתוֹ :
 צוּפָה וַיִּוֹדַע סִתְרָנוּ כִּכְיֵט לְיִסוּף דְּבַר בְּקִדְמוּתוֹ :
 גּוֹמֵל לְעַיִשׁ אֲסִיר כְּכַפְעֵלוֹ נֹתַן לְרִשְׁעֵי רַע כְּרִשְׁעָתוֹ :
 יִשְׁלַח לְקַץ יָמִים מִשְׁחִינּוֹ לְפִדּוֹת מִכְּכִי קִין יִשׁוּעָתוֹ :
 סְתִים יַחִיה אֵל בְּרוּךְ חֲסִדוֹ כְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :
 אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרִים הֵן הֵם יִסוּר דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ :
 תּוֹרַת מִשָּׁה אִמְתְּ וּנְכוּמָתוֹ כְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

בר יחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחבריך :
 בר יחאי שמן משחת קדש נמשחת ממדת הקדש .
 נשאת ציץ גזר הקדש חבוש על ראשך פארך :
 בר יחאי מושב טוב ישבת יום נספת יום אשר ברכת .
 במערת צורים שעמדת שם קניית הודך בהדרך :
 בר יחאי עצי ששים עומדים למודי הם לומדים .
 אור מפלא אור היקוד הם יוקדים הלא הקה ירוך מוריך :

בר יוחאי ולשנה פפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים.
 סוד תורה פציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך:
 בר יוחאי נגזר בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה.
 וחרב הוצאת מתערה. שלפת נגד צורריך:
 בר יוחאי למקום אכני שיש. הגעת לפני ארנה עיש.
 גם גלת כותרת על עיש. תשורי ומי ישורך:
 בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים.
 שבע שבתות סוד תמשים. קשרת קשרי ש"ן קשריך:
 בר יוחאי יוד תכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה.
 שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה. את פרוב
 ממשח זיו אורך:

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת משהביט כי רב
 לה. תעלומה ואין קורא לה. נמך עין לא תשורך:
 בר יוחאי אשרי יודתך. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
 העומדים על סודך. רבושי חשן המיך ואורריך: בר יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֶּאכֵי הַשָּׁרֵת מִלֶּאכֵי עֲלוּן
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי
 בּוֹאֵיכֶם לְשָׁלוֹם מִלֶּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֶּאכֵי עֲלוּן
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מִלֶּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֶּאכֵי עֲלוּן
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי
 בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם מִלֶּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֶּאכֵי עֲלוּן
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי
 (בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלֶּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֶּאכֵי עֲלוּן
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: גי)
 כִּי מִלֶּאכֵי יִצְוֶה לְךָ (סִימָה שֵׁם יוֹהֵךְ). לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־
 יְרֵכֶיךָ: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ וְיִשְׁמְרֶךָ וְיִשְׁמְרֶךָ וְיִשְׁמְרֶךָ:
 מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

אִשְׁת־חַיִל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהִ:
 בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלֵל לֹא
 יִחַסֵּר: נִמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רַע כָּל יָמֵי
 חַיֶּיהָ: דְּרֹשָׁה צִמְר וּפְשִׁטִּים וְתַעֲשׂ בְּחַפְזֵי
 כְּפִיָּה: חֵיתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תִּבְיֵא
 לְחִמָּה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן מֶרֶף
 לְבֵיתָה וְחֵק לְנַעֲרַתִּיהָ: זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ
 מִפְּרֵי כְּפִיָּה נִמְעָה בָּרִם: חֲגֵרָה בַּעֲזוֹ מִתְנַיִת
 וְתֵאמֵר זְרוּעֶתֶיהָ: מַעֲמָה כִּי־טוֹב סְחָתָהּ
 לֹא־יִכְבֶּה בְּפִילָה נֶרְהָ: יְדִיהָ שְׁלֹמֶה

בְּפִישׁוֹר וְכַפִּיָּה תִמְכּוּ פִלְדֵי: כַּפָּה פִרְשָׁה
 לְעַנֵּי וְיָדֶיהָ שִׁלְחָה לְאַבְיוֹן: לֹא־תִירָא
 לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים:
 מִרְבָּדִים עֲשֶׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
 גִּדְעָה בְּשַׁעֲרֵים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עַם־קִנְיֵי־
 אֶרֶץ: סָדִין עֲשֶׂתָהּ וְתַמְפָּר וְחִגּוֹר נִתְנָה
 לְכַנְעֵנִי: עֲזוּז־וְחֶדֶר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לַיּוֹם
 אַחֲרוֹן: פִּיהָ פִתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת־הַסֵּד
 עַל־לְשׁוֹנָה: צוּפִיהָ תְּלִיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם
 עֲצֵלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
 וְאֵת עֲלִית עַל־כְּלָנָה: שֶׁקֶר תַּחַן וְהֶבֶל הִיפִי
 אֲשֶׁה וַיֵּרֵא־תִי הוֹאֲדֵנִי יֵהוּאֲדֵנִי הִיאֲתַתְּהֶלֶל־תִּנּוּ־
 לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים מִעֲשִׂיהָ:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף ק"ז) ואח"כ יאמר

יּוֹם הַשָּׁשִׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכֹל־
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי
 בּוֹ שָׁבַת מְכֹל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרָקָן: (וענין לחיים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

יכוין לקיים ס"ע דאורייתא של הקידוש, ועל היין מצוה דרבנן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ. וְשָׁבַת קִדְּשׁוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן הַנְּחִילָנוּ. וּפְרוּן

לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי

קִדְּשׁ זְכוֹר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם. וְשַׁבַּת
קִדְּשָׁה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם הָאֵל תֵּן אוֹתָנוּ
וְאֵת הָעוֹלָם כָּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם
לְכָל־בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל תָּמִיד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר
לָנוּ מִזֶּן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמִפְרֵנִס לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
לְכָל. וְהִתְקוֹן מִחֵיה וּמִזֶּן לְכָל־
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב

חֶסֶדְךָ כְּאִמּוֹר. פּוֹתַח אֶת־יְדֶךָ.
(ר"ת פא"י שהוא סס"ר יאהרונה"י וסס"ר סא"ל. וס"ת חת"ך)
וּמִשְׁבִּיעַ (כסס"ר חת"ך) לְכָל־חַי רָצוֹן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵן אֵת הַכֹּל:
נוֹדֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
שֶׁהֲנַחֲלַת לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה
חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים.
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ.
וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רָצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרֵנִס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים או' על הנסים (כדף לט) ואם שכח יאמר
אותו בהרחמן. ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

(ו) עַל הַפֶּלֶא יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ
 כְּאִמּוֹר וְאִכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ. וּבְרַכְתָּ
 אֶת יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} אֱלֹהֵיךָ עַל הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:
 רַחֵם יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מְעוֹנֶיךָ. וְעַל דְּבִירְךָ.
 וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנֵנוּ.
 פְּרַנְסֵנוּ. כִּלְפָלְנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֶת צָרֵינוּ
 יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתָּנוֹת

(א) אם מברכים על הכוס יבזוג אותו כשיאמר את.

בְּשֵׁר וְדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתֶם. אֶלֶּא
 לִידֵי הַמְּלָאָה וְהַרְחֵבָה. הַעֲשִׂירָה
 וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רַצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ
 בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם
 הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ
 תַּחְוִירָנָה לְמַקּוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים

רְצֵה וּמַחְלִיצֵנוּ יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאָדְוֵנִי ^{יֵאָדְוֵנִי} אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ
 וּבְמַצּוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי. הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת כּוּ וְנָנוּחַ כּוּ
 וְנִשְׁעַנּוּ כּוּ בְּמַצּוֹת חֻקֵי רַצוֹנְךָ. וְאַל תְּהִי צָרָה וְעִוּוֹן
 כִּיּוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
 כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמוֹת. וְהַנֵּם שְׂאֵבְלֵנוּ וְשִׁתֵּנוּ
 חָרְפוֹ בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁבַחְנוּ אֶל תִּשְׁבַּחְנוּ
 לְנִצָּחַת וְאַל תִּנְחַמְנוּ לַעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
 בְּרַח וּבִיּוֹשׁ וּבְחוּמֵי אֵי יַעֲלֶה וְיִבֹא (דף לו) וְאִם שָׁכַח אִינּוּ חוֹזֵר
 חוֹץ מִלֵּיל א' שֶׁל פֶּסַח וְשֶׁל סְכוּת שֶׁאִם שָׁכַח חוֹזֵר לִרְאֵשׁ בְּרַהֲמֵי.
 וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִלְחַשׁ אָמֵן:

אם בשבת שכח לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו אפילו אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבֵינוּ
מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמְּלֶכֶת הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל.
שֶׁבְכָל־יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ.
הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יוֹשִׁיב לָנוּ. הוּא
גֹּמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד תֵּן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה

וְכָל־טוֹב: יַעֲנוּ אָמֵן. הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל כָּפַא כְּבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשֵׁמוֹס וּבְאָרְץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנוֹ לְדוֹר הַדּוֹרִים: הַרְחֵמֵן הוּא קָרַן
לְעַמּוֹ יִרְיִם: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחֵמֵן הוּא
יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוֹזִי (כְּהַמֵּר
וְלֹא כְּאִפְסֹר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחֵמֵן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא
יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
אֶת הַרְבֵּי־נוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר
עוֹל גְּלוֹת מִהָרָה מֵעַל צְוָאֲרֵנוּ:
הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמְמִיֹת
לְאֲרָצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְרַפּוּאָה

שְׁלָמָה. רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת
הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
יְדוֹ הַרְחֵבָה: תַּרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ
כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִשְׁמוֹ הַגָּדוֹל
כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַבַּל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ
אוֹרְתָנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלָמָה. וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן
הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:
בשבת הַרְחֵמֵן הוּא יַגְדִּילנוּ עוֹלָם שְׁבָלוֹ שֶׁבֶת יִמְנַחָה
לְתַנִּי הַעוֹלָמִים:
ברית הַרְחֵמֵן הוּא יַחַד עָלֵינוּ הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲוֶה יִרְאֵתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָּל-

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמוֹם:
הַרְחֵמֵן הוּא יִתְּנֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ
לְיָמֵי חַיֵּינוּ וְיִבְנֶנּוּ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְלְתַנִּי הַעוֹלָם הַבָּא. מִגְדִּיל
(ביום שַׁמְעֵלִים מִסָּף וּבְסוּעֵי אֵין מְגִדִיל) וְשׁוֹעוֹת
מִלְּבוֹ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד
וְלִזְרָעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי הוֹאֲדָה ^{אֲחֵינוּ} לֹא יִחַסְרוּ
כָּל-טוֹב: נַעַר הַיִּתְיָ גַם-יִזְמַנְתִּי
וְלֹא-יִרְאֵתִי צָדִיק נֶעֱזֵב. וְזָרְעוֹ
מִבְּקֵשׁ-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלַחֵם.
וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מִה-שֶׁאֲבָלְנוּ יְהוָה
לְשִׁבְעָה. וּמִה-שֶׁשְּׁרַתֵּנוּ יְהוָה
לְרַפּוּאָה. וּמִה-שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהוָה
לְבָרְכָה כְּדַכְרֵנוּ וְיִתֵּן לַפְּנֵיהֶם

וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ בְּדָבָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ׃
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ. עוֹשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ בְּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ. וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדָוְנָהּ מִבְּטַחוֹ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ עֵז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן׃

ברכת מעין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עוגות וכיוצא,
 או מחמשת מיני פירות והם זיתים, תמרים, ענבים, תאנים,
 ורמונים, וכן השותה רביעית (87 גרם) יין בבת אחת מברך בסוף
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אִם אכל מזונות יאמר | אִם שתה יין יאמר | על פירות מ' מינים או'
 על המִחְיָה וְעַל | על הַגֶּפֶן וְעַל | על הָעֵץ וְעַל
 הַבְּלִבְלָה | פְּרֵי הַגֶּפֶן | פְּרֵי הָעֵץ

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה מְזֻבָּה
 וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל
 מִפְּרִיָּהּ וְלִשְׂבוּעַ מִמְּזֻבָּה. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירְךָ. וְעַל חַר צִיּוֹן מִשָּׁפֵן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
 מִזְבְּחֶךָ. וְעַל תֵּיבֻלְךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ.
 וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ עַל־יָדֶיךָ
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ.

בשבת וירצה ויהתלוצנו ביום השבת הנה.
 בריח ונקרנו למזכה ביום ראש חודש הנה.
 בריח ונקרנו למזכה ביום הזכרון הנה.
 ביום טוב ובחזוהימ ושמחנו ביום

בסכות	בשע	בפסח	בשבועות
חג הסוכות	שמיני חג עצרת	חג המצות	חג השבועות

הנה. ביום (כזית או טוב) מקרא קדש הנה.
 כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֵה לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָוְנָהּ אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל

המחנה ועל הכלכלה.	פרי הגפן.	הפירות.
על של ארץ ישראל או'	על של אי או'	על של אי או'
מחנתה ועל כלכלתה.	פרי גפנה.	פירותיה.

ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יהוה} על הארץ ועל

המחנה ועל הכלכלה:	פרי הגפן:	הפירות:
על של ארץ ישראל או'	על של אי או'	על של אי או'
מחנתה ועל כלכלתה:	פרי גפנה:	פירותיה:

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת התמיד, פסום הקסרות ואשרי יושבי ביתך, כמו במנחה של חול, ואח"כ אומרים

ובא לציון גואל וּלְשִׁבְי פִשְׁע בְּיַעֲקֹב.

נאם יהוה אלהינו ^{יהוה}: וְאֲנִי זֹאת

בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} רוּחִי

אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי

בְּפִיךָ. לֹא-יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ

וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה}.

מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ.

יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה

אֶל-זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ אֱלֹהֵינוּ קְדוֹשׁ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} צְבָאוֹת מְלֹא כֹל-הָאָרֶץ

כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מוֹדִין וְאָמְרִין.

קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית

שְׁכִינְתֵינוּ. קְדִישׁ עַל-אֲרֻעָא עוֹבֵד

גְּבוּרְתֵינוּ. קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵינוּ

עֲלֵמֵינוּ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} צְבָאוֹת מְלֹא

כֹּל-אֲרֻעָא זִיו וְקָרִיָּה: וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ

וְאֲשַׁמְעֵנוּ אֲחֵרֵי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל. בְּרוּךְ

כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטַלְתָּנוּ

רוּחָא. וְשִׁמְעֵנוּ בְּתַרֵּי קַל זִיעַ שְׁנֵינָא

דְּמִשְׁבְּחֵינוּ וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא

דִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} מֵאַתְרַּ בֵּית שְׁכִינְתֵינוּ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יהוה} | יְמַלֵּךְ לְעֵלְמָא וְעַד:

יהוה אלהינו ^{יאהדוביה} מלכותיה קאים לעלם
 ולעלמי עלמאי: יהוה אלהינו ^{יאהדוביה} אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעולם לייצר מחשבות
 לבב עמך. והכן לבבם אליך:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל-
 חמתו: כי אתה אדני טוב וסלה.
 ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם. אשר--
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
 אדני יום יום יעמם לנו הא ישועתנו
 סלה: יהוה אלהינו ^{יאהדוביה} צבאות עמנו.
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה אלהינו

צבאות. אשרי אדם במח בך:
 יהוה אלהינו ^{יאהדוביה} הושיעה. המלך יעננו
 ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו.
 הוא יפתח לבנו בתורתו. וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם. לא ניגע
 לריק ולא נלד לפהלה. יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו ^{יאהדוביה} אלהינו ואלהי
 אבותינו שישמור חקיך ומצותיך
 בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונירש
 טובה וברכה לחיי העולם הבא:
 למען יזמרך כבוד ולא ידם. יהוה אלהינו

יהוה ^{יאהרונתי} אלהי לעולם אלהי: יהוה ^{יאהרונתי}

חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאהיר: ויבטחו בך יודעי שמך.

כי לא יעזבת דורשיך יהוה ^{יאהרונתי}

יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו מה אהיר שמך

בכל הארץ: חוקו ויאמן לבבכם.

כל המוחלים ליהוה ^{יאהרונתי}

ואמר החון חצי קדיש וקודם הוצאת סית עומדים ואי

ואני תפלת ילך יהוה ^{יאהרונתי} עת רצון

אלהים ברב חסדך עניני באמת ישעך ^{יאהרונתי}

ברוך שמיך דמארו אלא ברוך ואתה יהוה

רעמך עם עמך ישראל לעלם ופרקן וימך

אחיו לעמך עבית מקדשך לאמטנו לך מסוב ויהודי

אלקבל עלותנא גבתמין: ומה רצוא ברבך דתוריד לו

חין פטיבי: ויהונו אלא עקבך סקדא בנו צדיקאי

למרתם עלי ולמנשר יתי ותי על די לי ודי לעמך

ישראל: אית הא ון לכלא ופטרנס לכלא אית הא

שליט על פלא: אית הא דשליט על מלכאי ומלכותא

דילך הוא: אלא עבדא דקודשא ברוך הוא דסגידא

במידה ויין בפייה דבר אבותיה ככל עיקרו ואידו: לא

על אנש דחוצאי: ולא על בר אלהן סמיכנא אלא

כאלהא דסימא דהוא אלהא קשומ: ואבותיה קשומ

וגבאיהו קשומ: ומכא למעבד סבין וקשומ: ביה אלא

דחין ולסימא דקרא דדישא אלא אמר תשכח: ומה

כעמא דרמך דתפסה לוי באבותיה: (עמיב לי סגן

דקרון דעבדון רעמך): ובשלים משאלון דלכאי

ולכא דקלעמך ישראל לטב ולחין ודשלים ^{יאהרונתי}

ומוציאין ס'ת וקוראים בו ג' גברי ו' פסוקים בפרשת הסבוע הבא

ומחזירין ס'ת למקומו ואומר

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ^{יאהרונתי}

ואמנתך בלילות: על עשור ועל יקבל עלי חין

כסבור: כי שמחתי יהוה ^{יאהרונתי} כפעלך: ומצו

דבר אבני: מה גדלו מעשיך יהוה ^{יאהרונתי} מאד

עמקי מחשבתך: איש פער לא ידע: ובסיל לא יבין

את דאית: בפרם רשעים במרעאב וצאי על פעלי

אלי להשמדם עבירע: ואתה סרום לעלם יהוה ^{יאהרונתי}

יאהרונתי: כי הנה אביך יהוה ^{יאהרונתי} כיהנה אביך

יאהר: ותשרדו על פעלי עליו: ומרתם כן אים מרני

כלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשדרי בקמים עלי
מרגעים תשמענה אוני: צדיק בתמר ופרח. כארוכל כנן
ישנה: שתלים בבית יהוה ^{יאהוניהי (א)} אהיה. בתצרות אלתיני
יפרחו: עוד יגיבון בשיבה. השנים רעננים יהיו:
להגיד ברשע יהוה ^{יאהוניהי} צורי ולא יעולתה בו:

כי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו:

תבון תכלתי קמרת לפניך. משאת כפי מנחת
ערכ: תשיבה לקול שועי מלכי ואלהי: בר
אלה אתפלל: ואי השיק חצי קדיש

אדני יפסי שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה ^{יאהוניהי (א)} אלהינו

ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומר תסדים טובים. קונה הכל

וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

כשית אומרים וברנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבני
בספר חיים. למעןך אלהים חיים: ואם שבת אינו חזור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתיבת מגן

יכין שהיא ססר ג"ס אל) ברוך אתה יהוה

^{יאהוניהי (הד)} מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני ^{יאהוניהי (א)} מתיא

מתים אתה. רב להושיע.

בקיץ אובר מזריר המל ואם אסר משיב הרוח חזור.

בחורף משיב הרוח ומזריר הגשם

מכלכל חיים בחסד. מתיא מתים

ברחמים רבים. סומך

נופלים. זרופא חולים. ומתיר

אסורים. ומקיים אמונתו לישני עפר.

מי כמוך בעל ^{יבסא הויבס את העיון} גבורות

ומי דומה לך. מלך ממית ומתיא

ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מִי קָמוּךְ אֵב הַבְּרַחֲמִים וְזָכַר יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:
וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונני} מִחַיַּת הַמֵּתִים:

כחורת העמידה השי"צ אומר

נִקְדֵּי יִשְׂרָאֵל וְנִעְרִיצֵךְ. כְּנוּעִים שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ
הַמִּשְׁלָשִׁים לֵךְ קֹדֶשֶׁהּ וְבוֹן קְטוֹב
עַל דַּ גְּבִיאָךְ וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה ^{יאהדונני} יִצְבָּאוֹת. מֵלֵא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׂבָּחִים וְאֹמְרִים.
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה ^{יאהדונני} מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי
קְדוֹשׁ כְּתוּב לֵאמֹר. יְמַלֵּךְ יְהוָה ^{יאהדונני}
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים
בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי ^{יאהדונני} הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר חוץ כדי דבור, חוזר לראש.

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעַמְךָ
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.

תַּפְאֵרַת גְּדֻלָּה וְעִמְרַת יְשׁוּעָה. יוֹם
מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעַמְךָ נְתַתְּ אֲבָרָהֶם
יִגַּל. יִצְחָק יִרְבֵּן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנְחוּ
בוֹ. מְנוּחַת אֱהָבָה וּגְדֻבָּה. מְנוּחַת
אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁקֵט
וּבִטְחָן. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא
רוּצָה בָּהּ. יִבְרֹוּ בְנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי
מֵאֵתְךָ הוּא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם
יִקְדֵּי יִשְׂרָאֵל כִּי לִסְמוּר נִפְשׁוֹ עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה נָא
בְּמְנוּחָתֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

שִׁים חֲלִיקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ. שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבְךָ. שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ.

וַיִּטְהַר לְבַנּוֹ לְעֵבֶרְךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
 שִׁבְתוֹת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֵחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יְהוָה מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וְלֹתְפֹלְתָם שְׁעֵה וְהִשֵּׁב
 הָעֵבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתִפְלְתֵם מִהֲרֵה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד
 עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ברית ובחוקים או יעלה ויבא (דף לו) ואם לא אמרו חזור.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפִיץ בָּנוּ
 וְתִרְצַנּוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִיָּגוֹן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדַר
 וְדַר נִוְדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכְךָ יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמְלֻכוֹתֶיךָ
 שְׂבָכְךָ-עַתָּה עָרֵב וּבִקֵּר וּצְהָרִים
 הַטּוֹב כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם
 כִּי-לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 קוִינּוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים או כאן על הגנים (לעיל דף לט).

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

תמיד שמך מלפנו לעולם ועד.
וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה:

בשבת תשובה או' וכתוב לחיים טובים כלבני ברייתך:

וַיְהִי־לָנוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} (ה') הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת ^{(יכוין ס"ח כה"ח):}

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבִרְכָנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ
כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה

נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.

בִּרְכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ

וּלְבָרְךָ אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוֹב־עֵז וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אוסרים. ואם שכת אינו חוזר.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בִּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה
וְנִחְמָה וְנִגְרוֹת טוֹבוֹת. נִבְרַר וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וַיְהוּ וַיְהוּ אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הַמְּבָרָךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:

יְהִי־לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיזוֹן לְפִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ. וּשְׁפָתוֹתֵי
מִדְּבַר מְרֻמָּה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי

תְּהוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהוֹה.
פְּתַח לְפִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ

תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל־הַקָּמוֹם עָלַי
לְרַעָה. מִתְּהַרָה הַפֶּר עֲצָתָם וְקַלְקַל

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען תורתך.
 עשה למען קדושתך. למען יחלצון
 ידידיך. ^(ר"ת שם י"ד) הושיעה ימינה וענני:

גולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהי לרצון | אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה אלהי יאחזקני ^{יאחזקני} צור ונצחתי:
 עושה שלום ^(בש"ח או השלום) במקומי

הוא ברחמי ועשה שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

ד"ס יי אב"א שתבנה בית המקדש במהרה כמינו ותחלקנו
 בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

בשבת שובה או אבינו מלכנו ומלגין חסאנו ומחול וכו'.
 ביום שאין אומרים בו תחנה בחול אין אומרים בו צדקת בשבת.
 אלא או' יהי שם ה' מבורך וגו' (דף ג).

צדקתך | כהרריא משפטיד תהום רבת.
 אדם ובהמה תושיע יהוה אלהי

יאחזקני: וצדקתך אלהים עד מרום אשר
 עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
 צדק לעולם. ותורתך אמת:

תאזכר הש"צ קדיש תחקבל (דף ג) תאזכר אומרים

הללויה | אודה יהוה אלהי יאחזקני ^{יאחזקני} בכל לבב.
 כבוד ישרים וערה: גדלים מעשי

יהוה אלהי יאחזקני ^{יאחזקני} דרושים לכל חפציהם: הודר
 והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר
 עשה לנפלאותיו. חנון ורחום יהוה אלהי יאחזקני ^{יאחזקני}:

מרחם נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:
 פה מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת
 גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים

כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים
 באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה
 לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית
 חכמה יראת יהוה אלהי יאחזקני ^{יאחזקני} שכל מונב לכל
 עשיהם. תהלתו עמדת לעד:

ואומרים קדיש יהא שלמא וכו' ועלינו לשבח (בדף קיח).

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף נח) ואוי אתה חוננתנו, ואחר העמידה אוי יהי שם וגוי, וחצי קדיש ואח"כ אוי שובה ד' מעומל. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הריני סוכן עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול, ואתקדש בעוה"י בימי החול סקרושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו כחורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"ס ה' אויא שיעלה לפניך כאלו כונתי בכל הכונות הראויות לכיון כזה:

שׁוּבָה יְהוָה יְהוָה יִחַדְוֵהוּ עַד־מָתִי. וְהִנַּחֵם עַל־

עַבְדֶּיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרַח הַסְּדָדָה.

וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת

עֲבִיתָנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאֵה אֱלֹ-

עַבְדֶּיךָ פְּעֻלֶיךָ. וְהִרְדֵּךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וְיִהְיוּ

נֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִינוּ. בְּצַל שְׂרָי יִתְלוֹנֵן:

אִמֵר לִיהוָה יִחַדְוֵהוּ מַחְסֵי וּמִצֻּדֹתַי.

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפֶּחַ יְקוּשׁ.

מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ וְיִסְדֶּךָ וְתַחַת־כַּנְפָּיו

תְּחַסֶּה. צְנֵה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא

מִפֶּחַד לִירָה. מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ

יְהִלֶּךְ. מִקִּטְבֵי יִשׁוּד צְהָרִים: יִפְלֵ מִצֻּדֶךָ וְאִפְרָף

וּרְבִבָה מִיּוֹמֶיךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ

תְּבִיט. וְשִׁלַּמְתָּ רְשָׁעִים תִּרְאֵה: כִּי־אֵתָהּ

יְהוָה יִחַדְוֵהוּ יִחַדְוֵהוּ מַחְסֵי. עֲלִינוּ שְׂמֵת מְעוֹנֶךָ:

לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנִגַע לֹא־יִקְרַב

בְּאַחֲרֶיךָ: כִּי מִלֵּאבָיו יִצְוֶה־לֶךְ. לִשְׁמֶרֶךָ

בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־פְּפִים יִשְׁאוֹנֶךָ. פֶּן־תִּגְדֹף

בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפְתַן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס

כְּפִיר וְרַנְיִן: כִּי בִי חִשַּׁק וְאַפְלָטָהוּ.

אִשְׁגַּבְהוּ כִּי־דַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנוּ וְאִעֲנֵהוּ

עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָת. אֲחַלְצֵהוּ וְאִכְבַּדְהוּ:

אֲרַךְ יָמִים אִשְׁבִּיעֵהוּ. וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

אֲרַךְ יָמִים אִשְׁבִּיעֵהוּ. וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

ואח"כ אוי ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש תתקבל. ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו. ועלינו לשבח.

יקח הכוס בידו ויאמר

כּוּס־יְשׁוּעוֹת אֵשׁא. וּבְשֵׁם יְהוָה אֵקְרָא:

אֵנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא.

אֵנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַצְּלִיחֵה נָא:

בָּרוּךְ הָיָא בְּשֵׁם

יְהוָה ^{יאהדונהי}.

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהדונהי}: אֵלֵינוּ

יְהוָה ^{יאהדונהי} וְיִצְאֵר לָנוּ

אִסְרוּהֶג בְּעַבְתֵּיכֶם.

עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵלֵינוּ אֵתָה וְאֹדְךָ.

אֵלֵינוּ אֵתָה וְאֹדְךָ.

אֵלֵינוּ אֵתָה וְאֹדְךָ:

לֵיהוָה ^{יאהדונהי} כִּי

שׁוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

סְבִרֵי מְרִנָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֲצֵי (עֲטָפִי) (מִינֵי) בְשָׁמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

וּבֵין אֹרֶז לְחֶשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשַּׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

שׁוֹתֵה רְבִיעִית וּמְבַרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל הַף קֶלֶד).

סדר ברכת הלבנה

מכריזין ברכת הלבנה בשמחה כי הוא כמקבל פני שכינה, וזמנה משיעברו ו' ימים שלמים סעט הסולר, עד י"ד יום י"ח שקות כ"ב דקים אחרי הסולר, וצריך שיהיו לילה ודאי, ולא תהיה מכוסה אפי' בענן דק.

או' מסור השמים מספרים וגו' (תהלים יט) ואח"כ או'

צוּרֵי בְעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.

וְכָל־קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה

קַרְנוֹת צְדִיק: הִלְלוּהָ | הִלְלוּ אֶת־יְהוָה
 יֵאָדָוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהוּ בַמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיְרַח. הִלְלוּהוּ כָּל פּוֹכְבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
 יִהְיוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יֵאָדָוּנָה. ^{יֵאָדָוּנָה} כִּי הוּא צִוָּה
 וַנִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִינְתָן וְלֹא
 יַעֲבֹר: יִסְתַּכַּל בִּירַח וַיֹּאמֶר כִּי־אַרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה
 אֲצִבְעֶיךָ. יְרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר פּוֹנְנָתָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִתְּחִלָּה אֲדִיר שְׁמִיךְ בְּכָל הָאָרֶץ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָה} אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקוֹם וּבְרוּחַ פִּי כָל־צְבָאָם.
 חֶק וַיִּמַּן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־
 תַּבְּקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֲמֶת שֶׁפְּעָלָתוֹ

אֲמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ.
 עֲטִירַת תַּפְאֵרֶת לְעַמּוּסֵי בְטָן. שְׁשֵׁם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶהָ
 וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָה}
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ יוֹצְרֶיךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂיךָ. בְּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶיךָ. בְּשֵׁם

שְׁאֲנַחְנוּ מְרַקְדִים יִרְקַד ג' פ. וְכֵן כִּשְׁחוֹר בַּסַּעַם ב' ו'
 בְּנִגְדֶיךָ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַגַּע בִּיךָ.
 כִּךְ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵינוּ בְּנִגְדֵנוּ
 לְהַזְיִקְנוּ. לֹא יוּכְלוּ לַגַּע בָּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד

בגדל ורועד ודמו באבן : באבן
ידמו ורועד בגדל ופחד אומתה
עליהם תפל גי' : יש נוהגים לרקד בכל פעם שאו'

דוד מלך וכו' **הויד מלך ישראל חיו וקיים גי' :**

אמן אמן אמן : נצח נצח נצח :

סלה סלה סלה : ועד ועד ועד :

לב טהור בראלי אלהים. ורוח

נכון חדש בקרבך י' :

ואו שיר לסעלות אשא עיני וגו' ואו הללויה הללו אל בקדשו וגו'.

תנא דבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו

בני ישראל אלא לחקביל פני אביהם

שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר

אבני הלכה נימרינהו מעומד :

ואו קדיש על ישראל, ואח"כ או

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים

כאור שבעת תמים. ביום חבש יי את שבר עמו
ומחץ מכתו ירפא : ותעדי וקב וקספ ומלבושך שש ומשי

ורקמה שלת ודבש ושמן וכלת. ותיפי במאד מאד ותצלחי
למלוכה : ואח"כ או' שלום עליכם ג"פ.

קריאת שמע על המטה

רבוננו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי
שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי. בין

בנופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי. בין

כאונם בין כרצון בין בשונג בין כמנין בין כדבור בין

כמעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל

ולא יענש שום אדם בסבתי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי

יאהרונתי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומדה

שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אכל לא

על ידי יסורין וחולאים רעים : יהי לרצון ואמררפי

והגיון לבי לפניך יהוה אלהי יאהרונתי צוירי וגאלי :

ברוך המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על

עפעפי ומאיר לאישון בת עין : יהי רצון

מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני
לשלוש ותעמידני לחיים טובים ולשלום. ותן חלקי

בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר
עברה. ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסחן ולא
לידי כזיון. וישלח בי יצר הרע ואל ישלח בי יצר

הָרַע. וְתִצְלַנִי מִיַּצַּר הָרַע וּמִחֹלָאִים רָעִים וְאִי בְהִלּוּנֵי
תְּלוּמֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה מִסְתֵּי שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת. כְּרוּךְ הַמַּאֲד
לְעוֹלָם כָּלֹּ בְכָבוֹד:

ויאמר אל מלך נאמן: ויקרא קריאת שמע כלו ואח"כ יאמר
יעלוז חסדים בכבוד. ירננו על משכבותם: רוממות
אל בגדונם. וחרב פפיות בקדם: הנה מסתו
של שלמה ששים גברים סביב לה. מגברי ישראל:
כלם אחיו חרב מלמדו מלחמה. איש חרבו על ירכו
מפחד כלילות יחזור מפ' הנה מסתו גיפ: יבבקה יהואדניה
יאהדנהי ושמרה: יאר יהואדניה יאהדנהי | פניו אליה
ויהנה: ישא יהואדניה | פניו אליה וישם לה שלום:

ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן: אמר ליהואדניה
יאהדנהי מחסי ומצודתי. אליהי אקטובו: כי
היא יצילה מפח יקושי. מדבר הוות: באברתו ויסך
לה ומתהדגפניו תחסה. צנה וסתרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה. מחץ יעוף וימם: מדבר באפל ידלה.
מקטב ישוד צהררים: יפל מצדה | אליה ורכבה
מימנה. אליה לא יגש: רק בענינה תביט. ושלמת
רשעים תראה: כראתה יהואדניה יאהדנהי מחסי.

יאמר וידוי ואח"כ יאמר אנא בכח כלו בכל לילה. ואחר שגמר אותו
יחזור לומר הפסוק שבגד אותו הלילה גיפ, כמו שמסודר כאן
ליל א' אנא בכה גדלתי ומנהה תמיד צרורה:
ליל ב' קבל רנה. עמה שגבתי. טהרתי נורא:
ליל ג' נא גבור. דורשי יחידה. כבבת שמרם:
ליל ד' ברכם שתרם. רחמי אדקתה. תמיד נמלם:
ליל ה' חסין קדושי. קרוב טיבה. נחל עדתה:
ליל ו' תמיד גאה. לעמה פנה. ויכרי קדשחה:
ליל שבת שועתני קבל. ושמע צעקתני. יודע תעלומות:
כרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
אתה תקום תרחם ציון. כיהנת לחנה כייבא מיער:
בדה אפקיד רוחי פדיתה אותי יהואדניה יאהדנהי
(רית פא) אל אמת:

קבלת תענית

הרועה להתענית תענית יחיד צורך שיקבל התענית כבעוד יום
בשעת הסנחה. סתפלל י"ח וקודם שיעקור רגליו ויבלו. ואם שכת
יכול לקבלו אח"כ אפי' ביון השמשות אם עוד לא התפלל קרבות.
רבון העולמים הריני לפניך על תנאי בתענית נדכה
למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית.
ואם לא איבל או לא ארצה בשאומר מןמור לדוד
וי רועי אוכל לתפסק ולא יהנה בי שום עין. אכל

יהי רצון מלפניך יי אלתי ואלהי אבותי שתתן בי
 פח ויבדילתי ואזכה להתענות למחר והתקבלני
 באהבה וברצון ותנני לשוב בתשובה שלמה
 ותענה צדקתי ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפלת
 כל פה קרוך שומע תפלה:

בתפלת ערבית של מוצאי תענית קודם שיעקר רגליו יאמר
 רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבוית המקדש קיים
 אדם חוטא ומקריב קרבן ואין בקרובין ממנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט
 חלבו ודמי יהי רצון מלפניך שיהא חלבו ודמי שנתמעט
 כאלו הקרבתי לפניך על גבי הכזבה ותרצוני (ברכות ז' ע"א):

מומזר לתעניות

ביום התענית או עננו בתפלת מנחה ואחר למנצח בנגינות או

תפלה לשני כהנאסתי ולפני יי ישפד שיהו יי
 ישמע תפילתי וישועתי אלוד קבא: אל
 מסמר קנה וסמני ביום צדילי כהנהדעלי אנהי
 ביום אקרא מחר ענני ברצולו העשן ימי וצאמוסי
 דמזקד יקרו: הנה קעשני גבשי לני קרשענתי
 מצעל לחמי: מקול אנסתי דבקה עמי להשקתי:
 דמימי לקמתי מדברי סוסי קבום תרבות: שקנתי
 וקנתי: קעשני מודד עלאי: קלסיום קרפמי איקני
 זחלילי יי וישעתי: ברצתי בלחם אדלתי: וישקני

בבכי מסבתי: מספני ועמדי וקאסדי. כי נשאלתני
 ותשלבתני: ימי כצול נטווי. ונאני בעשש איכש: ואתה
 יי לעולם תשוב. ונקרה לדר קדר: אתה תקום תרחם
 ציון. כרעת לחנה כרצא מעד: כרצאו עבדיך את
 אבנתי. ואת עפרתי ותנני: וקרא גוים אתשם יי
 וכל מלכי הארץ אתדבנדוד: כרצנה יי ציון. כרצא
 ככבודי: פנה אל תפלת הערער. וקאסדה את
 תפלתם: תכתב זאת לדור אסרו: ועם נקרא יסלל
 קי: כרדשקרת מפרום קרשני. יי משמם: אל ארץ
 דהקיס: לשמע אקנת אסיר. לפתם כני תמיתתי:
 לישפר קציון שם יי: ותפלתו ברושלים: בהקבץ
 צמים יתדו: ומקלות לעבד ארתי: ענה כהנה פתי
 אסר ימי: אמר אלי אל תענני בתצ ימי. כהור
 הרים שנותק: לקים הארץ יסדתי. ובעשתי ידוד
 שמים: הנה ויאברו ואתה מעמד וקלם כפני: וכל
 כלבוש מתלבים ותלפני: ואתה הוא. ישנתקד
 לא יקמי: כני עבדיך וישונני. וקדעם לפנה יקני:

מומזר לעום אסתר

מתפללים מנחה ואוי עננו. ואחר למנצח בנגינות אומרים
 למנצח על אילת השחר מומזר לדוד: אלי אלי לשם
 עובדתי. רחוק מישועתי דברי שונני:

אלהי אקרא וימם ולא תענה. ולילה ולא אדמה לי:
 ואפה קרוש. וישב תהלות ישראל: קה בטחו אבותינו.
 בטחו ותפלטמו: אלהי וענו ונמלטו. קה בטחו ולא
 בישו: ואנכי תולעת ולא איש. חרפת אדם נכוני עם:
 כל רשע ילעני לי. ופטרו בטפה יעו ראש. גל אליו
 ופלטוהו. ואלהו כי חפץ בו: קראתה גחוי מקטון.
 מקטוהו על שדו אמו: אלהי השלכתי מרחם. מקטון
 אמי אלי אלהי: למתחם ממני בקרבה קרובה. כי אין
 עזר: סבבני פדים רבים אבותי בשן פתרוני: פצו
 עלי ידכם. ארנה טרף ישא: פנים נשפכתי והתפרדו
 פדעצמוטי תה לי כדוני. נמס בתוך משי: יבש
 פתחתי כחי וקשתי מדקק מלקוחי. ולעפרמות
 תשפתי: קרסבבני קלבים עברי מרעים הקיפוני.
 קצרו ידו ונגלו: אספר כלעצמותי. המה נביטו
 יאירי: וסלקו קבני להם. ועל לבושי פילו נורל:
 ואתה יי אלתרחק. אקליתי לעזרתי חושה: האילה
 מתרב נפשי. מדרגלב יחדתי: הושעני מפי ארונה.
 ומקרגי רמים עניתני: אספרה שמך לאחי. בתוך
 קהל אהללה: וראי יי והללוהו כל יובע יעקב בקדוהו.
 ויירו ממנו כל יובע ישראל: כי לא יבנה ולא שמך
 ענית עני ולא הסתיר פניו ממני. וכשועו אליו שמע:

מאתה תהלתי בקהל רב. נדבי אשלים נגד יראיו:
 ואכלו עננים וישבעו והללו יי דרשיו. וחי לבבכם
 לעד: וזכרו וישבו אליו כל אפסראק. וישתחוו
 לפניהו כל משפחות גוים: כי ליו המלוכה. ומשל
 בגוים: אכלו וישתחוו. כל דשגראק לפניו יכרעו
 כל זרדי עפר. ונפשו לא תה: ורע יעבדנו. יספר
 לאדני לדור: יבאו ונידו צדקתו. לעם נולד כי עשה:

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד, והקהל ג"כ יעמדו

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:
 ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם
 שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

יכוין בברכת שהתינו זו לפטור סודות פורים ומשלוח מנות.

ברוך אתה יהוה אלהינו וקמנו והגיענו לזמן הזה:

אחר קריאת המגלה גולה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מלך העולם הרב
 את ריבנו. והבן את דיננו. והנוקם את נקמתנו.
 והמשלים גמול לכל אויבי נפשנו. והנפרע לנו מצורינו.
 ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו הנפרע לעמו ישראל מקל

צְרִיכָם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ: אַחֲזִיב אוֹ אֲרוּר הַמֶּן. פְּרוּךְ מְרַדְכִי.
אֲרוּרָה וְרֵשׁ. בְּרוּכָה אַסְתֵּר. אֲרוּרִים כָּל הַדְּרָשָׁעִים.
בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְגַם תְּרַבְּוּנָה וְכוּר לְטוֹב:

ברכות חנוכה

קודם שידליק יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹאֲדַנְתָּ יְהוָה וְהוֹדוּנָהוּ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
חֲנֻכָּה (יכוין ר"ת שם נח"ס):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹאֲדַנְתָּ יְהוָה וְהוֹדוּנָהוּ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

בְּאֵי אֲמִיָּה שְׁתַּחֲבִּיבוּ וְקִמְּנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הַנִּרְוֹת הִלְלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלְקִין עַל הַנְּסִים וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלְאוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ. עַל יְדֵי כְהֻנָּה מְקֻדָּשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנֵת
יְמֵי חֲנֻכָּה הַנִּרְוֹת הִלְלוּ קִדְּשׁ. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֲלֵא לְרְאוּתָם כְּלַד כְּדֵי לְהוֹדוֹת
לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְיִשׁוּעוֹתֶיךָ:

ואח"כ אומר מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וגו'.

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה רבינו האר"י
ז"ל מלעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעליין לנשמת המת, אבל
לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראויה לכך. לכן יותר טוב
ויותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור

הַמְרַחֵם עַל כָּל-בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחַיֵּם וְיַחְמֹל וְיִרְחַם
עַל נַפְשׁ רַחֵם וְנַשְׁמָה שֶׁל (פכ"פ) רַחֵם הוּ
תְּנִיחָנּוּ (לאשה תְּנִיחָנָה) בְּגֵן עֵדֶן.

ובכדי שהסדור לא יהיה חסר שמנו כאן את ההשכבות שנדפסו במחזורים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵינָה מְקוּם בֵּינָה: אֲשֶׁרִי אָדָם
מֵצָא חֲכָמָה וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה: מִה רַב
טוֹבָה אֲשֶׁר-צִפְנָתָ לְיִרְאַתְךָ פְּעֻלַּת לַחֲוִסִים כִּד נֶגֶד
כְּנֵי אָדָם: מִה-יִקַּר חֲכָמָה אֱלֹהִים וּכְנֵי אָדָם כְּצֵל
כְּנֵי אֱלֹהִים: יִחְסִי: יִרְוֶן מִדָּשׁוּן בֵּיתֶךָ וְנִסַּל עֲדֻנְיָה שֶׁשָּׂקָם:
טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב יוֹם מִמּוֹת מִיּוֹם הַגְּדוּדוֹ: סוּף
דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת-
מִצְוֹתָיו שְׂמוֹר בֵּיתָה כָּל-הָאָדָם: יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכְבוֹד יִרְנֵנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:

מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. כמעלת קדושים
וטוהרים. כוונת הרקיע מאירים ומתיריב.

והלוין עצמים וכפרת אשמים והרדת פשעי והקרבת
ישעי והמלה וחנונה מלפני שוכן מעונה והולקא טבא.
לחני העולם הפא ישם תהא כנה ומחיצת וישיבת
נפש השם הטוב המרוחם (פלוני) רוח ה' תניחני בגן עדן.
דאתפטר מן עלמא הדון פרעות אלקא מאריה שמיא
וארעא. מלך מלכי המלכים ברתמיו ורחם עליו ורחום
ויהמול עליו. מלך מלכי המלכים ברתמיו וסתיריה
בצל בנפיו ובסתר אהלו לחנות בנועם יי ולבקר
בתיקלו. ולקח תמין ועמידה. ומנחל עדניו ושמרה.
ויצורו בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מניחתו.
יי הוא נחלתו. וילנה אליו השלום ועל משכבו יהיה
שלום. כדקתיב יבא שלום ונחו על משכבותם
הולך נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו
בכלל ברתמים ובסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השנבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: שגור
חתן והקל הטי. אשה וראיהו היא
תתהלל: תנילה מפרי ידיה ויהלליה בשערים מעשיה:
רחמנא ברתמנא די ליה היא ובמאריה אתבריאה
עלמא עלמא הדון ועלמא דאתי וננו ביה

צדקניות ותסדניות דעבדן רעיותיה ובמאריה ובקריה
ובתוקפיה ואמר למעל קדמוהי הוכרו נפש האשה
הכבדה והצנעה והכבודת מרת (פלוני) רוח יי
תניחה בגן עדן. דאתפטר מן עלמא הדון פרעות
אלקא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברתמיו ורחום
ויהמול עליו. וילנה אליו השלום ועל משכבו יהיה
שלום. כדקתיב יבא שלום ונחו על משכבותם הולך
נכוחו. הוא וכל בני ישראל השוכבות עמו בכלל
ברתמים ובסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תני שיל בע

